

A TANÁCS 2007. június 28-i 834/2007/EK RENDELETE
az ökológiai termelésről és az ökológiai termékek címkézéséről és a
2092/91/EGK rendelet hatályaon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére,

mivel:

(1) Az ökológiai termelés egy gazdaságirányításból és élelmiszer-termelésből álló átfogó rendszer, amely ötvözi a legjobb környezetvédelmi gyakorlatokat, a magas szintű biodiverzitást, a természeti erőforrások megőrzését, a magas szintű állatjóléti szabványok alkalmazását és a bizonyos fogyasztók természetes anyagok és eljárások használatával előállított termékek iránti preferenciájával összhangban lévő termelési módszereket. Az ökológiai termelési módszernek így kettős társadalmi szerepe van, egyrészt gondoskodik olyan speciális piacról, amely a fogyasztók ökológiai termékek iránti igényét kielégíti, másrészt olyan közjavakat termel, amelyek hozzájárulnak a környezet védelméhez és az állatjóléthez, valamint a vidékfejlesztéshez.

(2) Az ökológiai mezőgazdasági ágazat részesedése a legtöbb tagállamban növekvőben van. Kifejezetten észrevehető az elmúlt években a fogyasztói kereslet növekedése. A közös agrárpolitika legutóbbi reformja, amely a piacorientáltságra és a fogyasztói igényeket kielégítő minőségi termékek kínálatára helyezi a hangsúlyt, valószínűleg tovább ösztönzi az ökológiai termékek piacát. Ennek tükrében az ökológiai termelésre vonatkozó jogszabályok egyre fontosabb szerepet játszanak az agrárpolitika keretrendszerében, és szorosan kapcsolódnak a mezőgazdasági piacok alakulásához.

(3) Az ökológiai termelési ágazatra vonatkozó közösségi jogi keret által követendő célok a tisztességes verseny és az ökológiai termékek belső piaca megfelelő működésének biztosítása, valamint az ökológiai jelölésű termékek iránti fogyasztói bizalom fenntartása és indokoltá tétele. További célként olyan feltételeket kellene nyújtania, amelyek mellett ez az ágazat a termelési és piaci fejlődéssel összhangban tud előrelépni.

(4) A Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett, a bioélelmiszerekre és -gazdálkodásra vonatkozó európai cselekvési tervről szóló közleményében a Bizottság a Közösség ökológiai termelési szabványainak, valamint behozatali és ellenőrzési követelményeinek továbbfejlesztését és megerősítését javasolja. 2004. október 18-i következtetéseiben a Tanács felszólította a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a közösségi jogi keretet ezen a területen az egyszerűsítés és az általános koherencia biztosítása és különösen a szabványok harmonizációját ösztönző elvek megállapítása, valamint amennyiben lehetséges, a részletesség csökkentése céljából.

(5) Ennélfogva indokolt az ökológiai termelésre alkalmazandó célkitűzések, elvek és szabályok világosabb meghatározása, az átláthatósághoz és a fogyasztói bizalomhoz, valamint az ökológiai termelés koncepciójának harmonizált felfogásához való hozzájárulás érdekében.

(6) E célból a mezőgazdasági termékek ökológiai termeléséről, valamint a mezőgazdasági termékeken és élelmiszereken erre utaló jelölésekről szóló, 1991. június 24-i 2092/91/EGK tanácsi rendeletet hatályaon kívül kell helyezni és új rendeletet kell a helyébe léptetni.

(7) A növénytermesztés, az állattartás és a víziállat-tenyésztés vonatkozásában létre kell hozni az ökológiai termelési szabályok általános közösségi keretét, beleértve a vadon termő növények és tengeri moszat begyűjtésére,

az átállásra, valamint a feldolgozott élelmiszereknek (ideértve a borokat is) és takarmányoknak, továbbá ökológiai élesztőnek az előállítására vonatkozó szabályokat. A Bizottságnak kell engedélyeznie az ilyen termékek és anyagok használatát, és a Bizottság határozhat az ökológiai gazdálkodásban és az ökológiai élelmiszerek feldolgozásában használandó módszerekről.

(8) Az ökológiai termelés fejlődését tovább kellene segíteni különösen az ökológiai termelésnek jobban megfelelő új technológiák és anyagok használatának támogatásával.

(9) A géntechnológiával módosított szervezetek (GMO-k) és a GMO-kból vagy azok felhasználásával előállított termékek összeegyeztethetetlenek az ökológiai termelés fogalmával és a fogyasztók ökológiai termékekről alkotott elképzelésével. Ezért ezeket nem lehet az ökológiai termelésben vagy az ökológiai termékek feldolgozásában felhasználni.

(10) A cél az, hogy az ökológiai termékekben a lehető legalacsonyabb legyen a GMO-k előfordulása. A jelenlegi címkézési küszöbértékek kizárólag a GMO-k véletlenszerű és technikailag elkerülhetetlen előfordulásához kapcsolódó legmagasabb értékeket jelentik.

(11) Az ökológiai termelésnek elsősorban a megújuló erőforrásokra kellene támaszkodnia a helyileg szervezett mezőgazdasági rendszereken belül. A nem megújuló erőforrások használatának minimálisra csökkentése érdekében a hulladékokat, valamint a növényi és állati eredetű melléktermékeket újra kell hasznosítani a termőföldbe való tápanyagvisszajuttatás céljából.

(12) Az ökológiai növénytermesztésnek hozzá kellene járulnia a talaj termékenységének fenntartásához és fokozásához, valamint a talajerózió megelőzéséhez. A növényeket lehetőleg a talaj ökoszisztémája táplálja, és ne a talajhoz adott oldódó tápanyag-utánpótló szerek.

(13) Az ökológiai növénytermesztési gazdálkodási rendszer elengedhetetlen elemei a talaj termékenységének ápolása, a fajok és fajták kiválasztása, a többéves vetésciklus, az ökológiai anyagok újrahasznosítása és a művelési technikák. Kiegészítő tápanyag-utánpótló szerek, talajjavító és növényvédő szerek csak akkor használhatók, ha összeegyeztethetők az ökológiai termelés célkitűzéseivel és elveivel.

(14) Az állattartás alapvető jelentőségű az ökológiai gazdaságokban a mezőgazdasági termelés szervezése szempontjából, amennyiben biztosítja a szükséges szerves anyagot és tápanyagot a megművelt termőföld számára, és ennek megfelelően hozzájárul a talaj javításához és a fenntartható mezőgazdaság fejlődéséhez.

(15) A környezetszennyezés elkerülése érdekében, különös tekintettel az olyan természeti erőforrásokra, mint a talaj és a víz, az ökológiai állattartásnak elvben szoros kapcsolatot kellene biztosítania az ilyen állattartás és a termőföld, a megfelelő többéves vetésciklusok és az állatok ökológiai termelésből származó, a szóban forgó gazdaságban vagy a szomszédos ökológiai gazdaságokban előállított növényi termékekkel való takarmányozása között.

(16) Mivel az ökológiai állattenyésztés a termőföldhöz kapcsolódó tevékenység, az állatoknak - amikor csak lehetséges - hozzá kell jutniuk szabadtéri kifutóhoz vagy legelőterülethez.

(17) Az ökológiai állattenyésztésnek tiszteletben kell tartania a magas szintű állatjóléti szabványokat és ki kell elégítenie az állatok fajspecifikus viselkedési szükségleteit, az állategészségügynek pedig a betegségmegelőzésen kell alapulnia. E tekintetben különös figyelmet kell fordítani a tartási körülményekre, a tenyésztési gyakorlatokra és az állománysűrűségekre. Ezenfelül a fajták kiválasztásakor figyelembe kell venni a helyi viszonyokhoz való alkalmazkodási képességüket. Az állattartásra és az akvakultúrára vonatkozó végrehajtási szabályoknak biztosítaniuk kell az összhangot legalább a tenyésztés céljából tartott állatok védelméről szóló európai egyezményrel és az állandó bizottsága (T-AP) által hozott, azt követő ajánlásokkal.

(18) Az ökológiai állattartási rendszernek törekednie kell arra, hogy ökológiai módon tenyésztett állatokkal tegye teljessé a különböző állatfajok tenyésztési ciklusait. Ezért ösztönözni kell az ökológiai módon tartott állatok génállományának növelését és javítani kell az önellátást, így biztosítva az ágazat fejlődését.

(19) Az ökológiai módon feldolgozott termékeket olyan feldolgozási módszerek használatával kell előállítani, amelyek biztosítják, hogy a termék teljes ökológiai értéke és alapvető minőségi tulajdonságai a termelési lánc minden szakaszában fennmaradjanak.

(20) A feldolgozott élelmiszereket csak akkor lehet ökológiaiként címkézni, ha valamennyi vagy szinte valamennyi mezőgazdasági eredetű összetevőjük ökológiai. Külön címkézési rendelkezéseket kell azonban meghatározni az olyan feldolgozott élelmiszerek számára, amelyek olyan mezőgazdasági összetevőket tartalmaznak, amelyeket nem lehet ökológiai termelésből nyerni, mint például a halászati és vadászati termékek esetében. Továbbá a fogyasztók tájékoztatása és a piac átláthatósága céljából, valamint az ökológiai összetevők ösztönzése érdekében bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni az ökológiai termelésre való hivatkozást is az összetevők felsorolásakor.

(21) Indokolt rugalmasságról rendelkezni a termelési szabályok alkalmazásával kapcsolatban, hogy lehetővé váljon az ökológiai szabványok és követelmények hozzáigazítása a helyi éghajlati vagy földrajzi viszonyokhoz, sajátos tenyésztési gyakorlatokhoz és a fejlettségi szintekhez. Ezért számításba kell venni kivételes szabályok alkalmazását, de csak a közösségi jogszabályokban megállapított egyedi feltételek korlátain belül.

(22) Fontos az ökológiai termékek iránti fogyasztói bizalom fenntartása. Ezért az ökológiai termelésre alkalmazandó követelmények alóli felmentéseket szigorúan azokra az esetekre kell korlátozni, amelyekben a kivételes szabályok alkalmazása indokoltnak tekintett.

(23) A fogyasztók védelme és a tisztességes verseny érdekében az ökológiai termékek jelölésére használt kifejezéseket a Közösség egész területén és a használt nyelvtől függetlenül meg kell óvni attól, hogy azokat nem ökológiai termékek esetében használják. A védelemnek ki kell terjednie az említett kifejezésekből képzett használatos szavakra és rövidítésekre is, függetlenül attól, hogy önállóan vagy társítva használják-e őket.

(24) A teljes közösségi piac fogyasztói pontos tájékoztatásának megvalósítása érdekében a közösségi logót kötelezővé kell tenni valamennyi Közösségen belül előállított, előrecsomagolt ökológiai élelmiszer esetében. Egyéb esetekben lehetővé kell tenni a közösségi logó önkéntes alapú használatát a Közösségen belül előállított, nem előre csomagolt ökológiai termékek vagy a harmadik országokból importált bármely ökológiai termék tekintetében.

(25) Megfelelőnek tekintett azonban a közösségi logó használatát olyan termékekre korlátozni, amelyek kizárólag vagy majdnem kizárólag ökológiai összetevőkből állnak, annak érdekében, hogy a fogyasztók ne kapjanak téves tájékoztatást a termék egészének ökológiai természetére vonatkozóan. Ezért a közösségi logó nem használható az átállásban lévő termelésből származó termékek és a feldolgozott élelmiszerek esetében, ha a mezőgazdasági eredetű összetevőik kevesebb mint 95 %-a ökológiai.

(26) A közösségi logó semmilyen körülmények között sem akadályozhatja a nemzeti vagy magánlogók használatát.

(27) Továbbá a megtévesztő gyakorlat és a fogyasztók körében a termék közösségi vagy nem közösségi eredetével kapcsolatos zavar elkerülésének érdekében, a közösségi logó használata esetén a fogyasztókat tájékoztatni kell a termékek alapanyagául szolgáló mezőgazdasági nyersanyagok termesztésének vagy tenyésztésének helyszínéről.

(28) A közösségi szabályoknak elő kell mozdítaniuk a ökológiai termelés harmonizált koncepcióját. Az illetékes hatóságoknak, ellenőrző hatóságoknak és ellenőrző szervezeteknek tartózkodniuk kell bármely olyan magatartástól, amely egy másik tagállamban található hatóság vagy szervezet által minősített, megfelelő termékek szabad mozgása elé akadályokat gördít. Az említettek nem rendelkezhetnek el különösen további ellenőrzéseket és pénzügyi terheket.

(29) Az egyéb területekre vonatkozó közösségi jogszabályokkal fennálló összhang érdekében a tagállamok számára lehetővé kell tenni növénytermesztésük és állattenyésztésük esetében az ökológiai termelésre vonatkozó közösségi szabályoknál szigorúbb nemzeti termelési szabályok területükön való alkalmazását, feltéve, hogy e nemzeti szabályok a nem ökológiai termelésre is vonatkoznak, és egyéb szempontból megfelelnek a közösségi jogoknak.

(30) Tilos a GMO-k használata az ökológiai termelésben. Az egyértelműség és koherencia kedvéért nem szabad lehetővé tenni egy termék ökológiaiként való címkézését, ha azt GMO-tartalomra, GMO-összetevőkre vagy GMO-kból való előállításra utaló címkével kell ellátni.

(31) Annak biztosítására, hogy az ökológiai termékek előállítása az ökológiai termelésre vonatkozó közösségi jogi keretben meghatározott követelményeknek megfelelően történjen, az ökológiai termékek termelésének, feldolgozásának és forgalmazásának valamennyi szakaszában vett szereplők által végzett tevékenységeknek a takarmány- és élelmiszerjog, valamint az állat-egészségügyi és az állatok kíméletére vonatkozó szabályok követelményeinek történő megfelelés ellenőrzésének biztosítása céljából végrehajtott hatósági ellenőrzésekről szóló, 2004. április 29-i 882/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott szabályokkal összhangban felállított és irányított ellenőrzési rendszer alá kell tartozniuk.

(32) Egyes esetekben aránytalannak tűnhet értesítési és ellenőrzési követelményeket támasztani a kiskereskedelmi gazdasági szereplők bizonyos típusaival - például a közvetlenül a végső felhasználók számára termékeket értékesítőkkal - szemben. Ezért indokolt engedélyezni a tagállamok számára, hogy mentesítsék az ilyen gazdasági szereplőket e követelmények alól. A csalás elkerülése érdekében azonban szükséges azon kiskereskedelmi gazdasági szereplők mentesség alóli kizárása, akik az értékesítés helyével nem összefüggő helyen termelnek, dolgoznak fel vagy tárolnak termékeket, vagy harmadik országból hoznak be ökológiai termékeket, vagy az említett tevékenységeket kiadták harmadik félnek alvállalkozásba.

(33) Az Európai Közösségbe behozott ökológiai termékek esetében engedélyezni kell, hogy azok ökológiaiként kerüljenek forgalomba a közösségi piacon, ha a termékeket olyan termelési szabályoknak és ellenőrzési rendszereknek megfelelően állították elő, amelyek összhangban vannak vagy egyenértékűek a közösségi jogszabályokban meghatározottakkal. Mindemellett az egyenértékű rendszer alapján behozott termékeket kísérnie kell egy tanúsítványnak, amelyet az érintett harmadik ország illetékes hatósága vagy elismert ellenőrző hatósága vagy szervezete bocsátott ki.

(34) Az egyenértékűség behozott termékek tekintetében történő értékelésénél figyelembe kell venni a *Codex Alimentariusban* meghatározott nemzetközi szabványokat.

(35) Indokoltnak tűnik a Bizottság által a közösségi jogszabályokban előírtakkal egyenértékű termelési szabványokkal és ellenőrzési rendszerekkel rendelkezőnek elismert harmadik országok jegyzékének fenntartása. A jegyzékben nem szereplő harmadik országok esetében a Bizottságnak fel kellene állítania azon ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervek jegyzékét, amelyeket eljárásra jogosultnak ismer el az érintett harmadik országokban ellenőrzési és tanúsítási feladatok elvégzésére.

(36) Gyűjteni kell a vonatkozó statisztikai információt az e rendelet végrehajtásához és nyomon követéséhez szükséges megbízható adatok megszerzése érdekében és a termelők, piaci szereplők és politikai döntéshozók eszközeként. A szükséges statisztikai információt a közösségi statisztikai program keretében kell meghatározni.

(37) Ez a rendelet egy olyan időponttól alkalmazandó, amely elegendő időt ad a Bizottságnak a végrehajtáshoz szükséges intézkedések elfogadására.

(38) Az e rendelet végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal összhangban kell elfogadni.

(39) Az ökológiai ágazat dinamikus előretörése, az ökológiai termelési módszerhez kapcsolódó egyes rendkívül érzékeny kérdések, valamint a belső piacok és az ellenőrzési rendszerek zökkenőmentes működése biztosításának szükségessége következtében helyénvaló az ökológiai gazdálkodásra vonatkozó közösségi szabályok jövőbeni, az e szabályok alkalmazásából nyert tapasztalat figyelembevételével folyó felülvizsgálatának előírása.

(40) A bizonyos állatfajokra, vízi növényekre és mikroalgákra vonatkozó részletes közösségi termelési szabályok elfogadásáig a tagállamoknak lehetőséget kell adni arra, hogy nemzeti szabványok alkalmazásáról, vagy azok hiányában a tagállamok által elfogadott vagy elismert magán feltételrendszerek alkalmazásáról rendelkezzenek,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

CÉL, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Cél és hatály

(1) Ez a rendelet alapot szolgáltat az ökológiai termelés fenntartható fejlődéséhez, és eközben biztosítja a belső piac hatékony működését, garantálja a tisztességes versenyt, biztosítja a fogyasztói bizalmat és védi a fogyasztók érdekeit.

Az e rendeletben foglalt szabályok alátámasztására közös célokat és elveket határoz meg az alábbiakra vonatkozóan:

a) az ökológiai termékek termelésének, feldolgozásának és forgalmazásának valamennyi szakasza, valamint azok ellenőrzése;

b) az ökológiai termelésre utaló jelölések használata a címkézés és reklámozás során.

(2) Ezt a rendeletet a következő, mezőgazdaságból - beleértve az akvakultúrát is - származó termékekre kell alkalmazni, amennyiben ezeket a termékeket már forgalmazzák vagy forgalmazni kívánják:

a) élő vagy feldolgozatlan mezőgazdasági termékek;

b) feldolgozott, élelmiszernek szánt mezőgazdasági termékek;

c) takarmányok;

d) vegetatív szaporítóanyag és vetőmag.

A vadon élő állatok vadászatából vagy halászatából származó termékek nem tekinthetők ökológiai termelésből származónak.

Ezt a rendeletet az élelmiszerként vagy takarmányként használt élesztőkre is alkalmazni kell.

(3) Ezt a rendeletet a (2) bekezdésben megállapított termékekhez kapcsolódó termelési, feldolgozási és forgalmazási tevékenységek bármely szakaszában részt vevő valamennyi gazdasági szereplőre alkalmazni kell.

A tömegétkeztetési tevékenységek azonban nem tartoznak e rendelet hatálya alá. A tömegétkeztetési tevékenységekből származó termékek címkézése és ellenőrzése tekintetében a tagállamok nemzeti szabályokat, vagy - azok hiányában - magán feltételrendszereket alkalmazhatnak, amennyiben az ilyen szabályok megfelelnek a közösségi jognak.

(4) Ezt a rendeletet az e cikkben meghatározott termékekre vonatkozó, a közösségi jognak megfelelő egyéb, többek között az élelmiszereket és az állatételmezést érintő közösségi vagy nemzeti rendelkezések - például a termelésre, feldolgozásra, forgalmazásra, címkézésre és ellenőrzésre vonatkozó rendelkezések - sérelme nélkül kell alkalmazni.

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) „ökológiai termelés”: a termelési módszereknek az e rendeletben meghatározott szabályoknak megfelelően történő alkalmazása a termelés, a feldolgozás és a forgalmazás valamennyi szakaszában;

b) „a termelés, a feldolgozás és a forgalmazás szakaszai”: bármely szakasz, kezdve valamely ökológiai termék elsődleges termelésével, egészen a termék raktározásáig, feldolgozásáig, szállításáig, értékesítéséig vagy a végső fogyasztónak a termékkel való ellátásáig, valamint adott esetben a címkézés, a reklámozás, a behozatal, a kivitel és az alvállalkozói tevékenységek is;

c) „ökológiai”: ökológiai termelésből származó vagy azzal kapcsolatos termék;

d) „gazdasági szereplő”: bármely természetes vagy jogi személy, aki az ellenőrzése alá tartozó ökológiai vállalkozás tekintetében felelős az e rendelet követelményeinek való megfelelésért;

e) „növénytermesztés”: mezőgazdasági növényi termékek kereskedelmi célú előállítása, beleértve a vadon termő növényi termékek betakarítását is;

f) „állattartás”: házi- vagy háziasított szárazföldi állatok tartása (a rovarokat is beleértve);

g) az „akvakultúra” fogalma azonos az Európai Halászati Alapról szóló, 2006. július 27-i 1198/2006/EK tanácsi rendeletben meghatározottal;

h) „átállás”: a nem ökológiai gazdálkodásról az ökológiai gazdálkodásra való átmenet meghatározott időszak alatt, melynek folyamán az ökológiai gazdálkodásról szóló rendelkezések alkalmazására kerül sor;

i) „feldolgozás”: az ökológiai termékek tartósítására és/vagy feldolgozására (az állati termékek darabolását és vágását is beleértve) irányuló műveletek, továbbá a csomagolás, a címkézés és/vagy a címkézésben tett, az ökológiai termelési módszerre vonatkozó változtatások;

j) az „élelmiszer”, a „takarmány” és a „forgalomba hozatal” fogalma azonos az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/ 2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározottakkal;

k) „címkézés”: bármely olyan terminus, szó, leírás, védjegy márkanev, képi információ vagy jel, amely valamely terméket kísérő vagy arra utaló csomagoláshoz, irathoz, felirathoz, címkéhez, táblához, gyűrűhöz vagy fémgűrűhöz kapcsolódik és azon található;

l) az „előre csomagolt élelmiszer” fogalma azonos az élelmiszerek címkézésére, kiserelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikke (3) bekezdésének b) pontjában meghatározottal;

m) „reklámozás”: a nyilvánosságnak bármely, a címkétől eltérő eszközzel való tájékoztatása, amely a hozzáállást, meggyőződést és szokásokat tervezetten vagy valószínűsíthetően befolyásolja és alakítja annak érdekében, hogy közvetlen vagy közvetett módon előmozdítsa az ökológiai termékek vásárlását;

n) „illetékes hatóság”: valamely tagállam azon központi hatósága, amely az ökológiai termelés területén elvégzendő, ezen rendelet rendelkezéseinek megfelelő hivatalos ellenőrzések megszervezése tekintetében illetékes, vagy bármely egyéb olyan hatóság, amelyre ezen hatáskört átruházták, beleértve - adott esetben - valamely harmadik ország megfelelő hatóságát is;

o) „ellenőrző hatóság”: valamely tagállam olyan közigazgatási szerve, amelyre az illetékes hatóság az ökológiai termelés területén elvégzendő, ezen rendelet rendelkezéseinek megfelelő ellenőrzésre és tanúsításra vonatkozó hatáskörét részben vagy egészben átruházta, beleértve - adott esetben - valamely harmadik ország megfelelő hatóságát vagy a valamely harmadik országban működő megfelelő hatóságot is;

p) „ellenőrző szerv”: olyan független, nem a közigazgatásba tartozó harmadik fél, amely az ökológiai termelés területén az ezen rendelet rendelkezéseinek megfelelő ellenőrzést és tanúsítást végzi, beleértve - adott esetben - valamely harmadik ország megfelelő szervét vagy a valamely harmadik országban működő megfelelő szervet is;

q) „megfelelőségi jel”: bizonyos szabványoknak vagy egyéb normatív dokumentumoknak való megfelelés jel formájában történő igazolása;

r) az „összetevők” fogalma azonos a 2000/13/EK irányelv 6. cikkének (4) bekezdésében meghatározottal;

s) a „növényvédő szerek” fogalma azonos a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 1991. július 15-i 91/414/EGK tanácsi irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározottal;

t) a „géntechnológiával módosított szervezet (GMO)” azonos a géntechnológiával módosított szervezetek környezetbe történő szándékos kibocsátásáról és a 90/220/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvben meghatározottal és nem az említett irányelv I.B. mellékletében felsorolt, géntechnológiai módosítást eredményező technikák alkalmazásával előállított szervezet;

u) „GMO-kból előállított”: teljesen vagy részben GMO-kból származó, de GMO-kat nem tartalmazó vagy nem azokból álló;

v) „GMO-k felhasználásával előállított”: az előállítási folyamatban az utolsó élő szervezetet jelentő GMO felhasználásából származó, de GMO-kat nem tartalmazó vagy nem azokból álló, és nem is GMO-kból előállított;

w) a „takarmány-adalékanyagok” fogalma azonos a takarmányozási célra felhasznált adalékanyagokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1831/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározottal;

x) „egyenértékű”: különböző rendszerek vagy intézkedések leírásánál azt jelenti, hogy azonos szintű megfeleléségi biztosítékot nyújtó szabályok alkalmazásával ugyanazon célok és alapelvek teljesítésére alkalmas;

y) „technológiai segédanyag”: bármely olyan anyag, amelyet élelmiszer összetevőjeként önmagában nem fogyasztanak, hanem célzatosan nyersanyagok, élelmiszerek vagy azok összetevőinek feldolgozása során használnak egy bizonyos technológiai célnak - a kezelés vagy a feldolgozás során történő - elérése érdekében, ami az anyag maradványainak vagy származékainak véletlenszerű, de technikailag elkerülhetetlen jelenlétét eredményezheti a végtermékben, feltéve, hogy ezek a maradványok nem jelentenek egészségügyi kockázatot és a végtermékre semmilyen technológiai hatásuk nincs;

z) az „ionizáló sugárzás” fogalma azonos a munkavállalók és a lakosság egészségének az ionizáló sugárzásból származó veszélyekkel szembeni védelmét szolgáló alapvető biztonsági előírások megállapításáról szóló, 1996. május 13-i 96/29/Euratom tanácsi irányelvben meghatározottal, az ionizáló sugárzással kezelt élelmiszerekre és élelmiszerösszetevőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1999. február 22-i 1999/2/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 1. cikkének (2) bekezdése szerinti korlátozásokkal;

aa) „tömegétkeztetési tevékenység”: ökológiai termékek készítése éttermekben, kórházakban, munkahelyi étkezdékben és más hasonló élelmiszer-ipari vállalkozásokban, a végső fogyasztók részére történő értékesítés vagy átadás helyén.

II. CÍM

AZ ÖKOLÓGIAI TERMELÉS CÉLJAI ÉS ELVEI

3. cikk

Célok

Az ökológiai termelés általános célkitűzései a következők:

- a) olyan fenntartható mezőgazdasági igazgatási rendszer létrehozása, amely
 - i. tiszteletben tartja a természeti rendszereket és ciklusokat, valamint fenntartja és erősíti a talajt, a vizet, a növények és az állatok egészségét, továbbá a közöttük fennálló egyensúlyt;
 - ii. hozzájárul a magas szintű biológiai sokféleséghez;
 - iii. felelősen használja az energiát és a természeti erőforrásokat, úgymint a vizet, a talajt, a szerves anyagokat és a levegőt;
 - iv. tiszteletben tartja a magas szintű állatjóléti szabványokat, és főként kielégíti az állatok fajspecifikus viselkedési igényeit;
- b) a kiváló minőségű termékek előállítására való törekvés;
- c) az élelmiszerek és egyéb mezőgazdasági termékek olyan széles skálájának előállítására való törekvés, amely eleget tesz a környezetre, az emberi egészségre, a növények egészségére vagy az állatok egészségére és jóllétére nézve ártalmatlan eljárások alkalmazásával előállított áruk iránti fogyasztói igényeknek.

4. cikk

Általános elvek

Az ökológiai termelés a következő elveken alapul:

- a) az olyan ökológiai rendszereken alapuló biológiai folyamatok megfelelő megtervezése és irányítása, amelyek rendszeren belüli természeti erőforrásokat használnak fel olyan módszerekkel, amelyek
 - i. élő szervezeteket vagy mechanikai termelési módszereket alkalmaznak;
 - ii. termőföldhöz kapcsolódó növénytermesztést vagy állattartást végeznek vagy olyan víziállat-tenyésztést folytatnak, amely megfelel a halászati erőforrások fenntartható kiaknázása elvének;
 - iii. kizárják - az állatgyógyászati készítmények kivételével - a GMO-k és a GMO-kból és GMO-k felhasználásával előállított termékek alkalmazását;
 - iv. kockázatértékelésen, valamint adott esetben óvintézkedések és megelőző intézkedések alkalmazásán alapulnak;
- b) a külső források felhasználásának korlátozása. Amennyiben külső forrásokra van szükség, vagy az a) bekezdésben említett megfelelő irányítási gyakorlatok és módszerek nincsenek meg, a külső forrásokat az alábbiakra kell korlátozni:

- i. ökológiai termelésből származó források;
 - ii. természetes anyagok vagy természetes anyagokból nyert anyagok;
 - iii. lassan oldódó, ásványi eredetű tápanyag-utánpótló szerek;
- c) a kémiai úton előállított források alkalmazásának szigorú korlátozása az alábbi kivételes esetekre:
- i. amennyiben a megfelelő gazdálkodási gyakorlat nem létezik; és
 - ii. a b) bekezdésben említett külső források a piacon nem állnak rendelkezésre; vagy
 - iii. amennyiben a b) bekezdésben említett külső források felhasználása elfogadhatatlan környezeti hatásokhoz vezet;
- d) az ökológiai termelés szabályainak kiigazítása szükség esetén és e rendelet keretein belül az egészségügyi helyzet, az éghajlatbeli regionális különbségek és a helyi feltételek, a fejlettségi szint, valamint a speciális állattartási gyakorlatok figyelembevétele érdekében.

5. cikk

A gazdálkodásra alkalmazandó konkrét elvek

A 4. cikkben meghatározott általános elveken kívül az ökológiai gazdálkodás a következő konkrét elveken alapul:

- a) a talaj élővilágának, valamint a talaj természetes termőképességének, a talaj stabilitásának és a talaj biodiverzitásának fenntartása és erősítése, a talajtömörödés és a talajerózió megelőzése és az ellene való küzdelem, továbbá a növényeknek elsősorban a talaj ökoszisztémáján keresztül táplálása;
- b) a nem megújuló erőforrások és a gazdaságon kívüli források felhasználásának minimálisra csökkentése;
- c) a növényi és állati eredetű hulladékok és melléktermékek visszaforgatása a növénytermesztésbe és az állattartásba;
- d) a termelési döntések során a helyi vagy regionális ökológiai egyensúly figyelembevétele;
- e) az állatok egészségének fenntartása az állatok természetes immunitása erősítésének, valamint a megfelelő fajták és tenyésztési módok kiválasztásának révén;
- f) a növények egészségének fenntartása olyan megelőző intézkedések révén, mint a kártevőknek és betegségeknek ellenálló, megfelelő fajok és fajták kiválasztása, megfelelő vetésforgó, mechanikai és fizikai módszerek, valamint a kártevők természetes ellenségei által nyújtott védelem;
- g) területhez igazított és termőföldhöz kapcsolódó állattartás folytatása;
- h) az állatok magas szintű jóllétének szem előtt tartása a fajspecifikus igények figyelembevételével;
- i) az ökológiai állattartás termékeinek olyan állatokból való előállítását, amelyeket születésük vagy kikelésük óta és egész élettartamuk alatt ökológiai gazdaságokban tartottak;
- j) a fajtáknak az állatok helyi viszonyokhoz való alkalmazkodási képességének, vitalitásának és betegségekkel vagy egészségi problémákkal szembeni ellenálló képességének figyelembevételével történő kiválasztása;
- k) az állatok ökológiai gazdálkodásból származó mezőgazdasági összetevőkből és természetes, nem mezőgazdasági anyagokból álló ökológiai takarmánnyal való etetése;
- l) az immunrendszert erősítő és a betegségekkel szembeni természetes ellenálló képességet fokozó tartási gyakorlatok alkalmazása, beleértve különösen a rendszeres járatást, valamint a szabad térhez és adott esetben a legelőhöz jutást is;

m) a mesterségesen létrehozott poliploid állatok tenyésztésének kizárása;

n) az akvakultúrás termelés tekintetében a természetes vízi ökoszisztémák biológiai sokféleségének, a vízi környezet egészségének, valamint a környező vízi és szárazföldi ökoszisztémák minőségének hosszú távú fenntartása;

o) a vízi szervezeteknek a halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet 3. cikkében meghatározott, halászati erőforrások fenntartható kiaknázásából származó takarmánnyal, vagy az ökológiai gazdálkodásból származó mezőgazdasági összetevőkből és természetes, nem mezőgazdasági anyagokból álló ökológiai takarmánnyal való takarmányozása.

6. cikk

Az ökológiai élelmiszerek feldolgozására alkalmazandó konkrét elvek

A 4. cikkben meghatározott általános elveken kívül a feldolgozott ökológiai élelmiszerek előállítására a következő konkrét elveken alapul:

a) az ökológiai élelmiszer ökológiai mezőgazdasági összetevőkből való előállítása, kivéve, ha a piacon nem áll rendelkezésre összetevő ökológiai formában;

b) az élelmiszer-adalékanyagok, a főként technológiai és ízjavító funkcióval rendelkező, nem ökológiai összetevők és a mikrotápanyagok, valamint a technológiai segédanyagok alkalmazásának minimálisra korlátozása, és ezek alkalmazásának kizárólag az alapvető technológiai szükséglet esetén vagy speciális élelmezési célokból való lehetővé tétele;

c) azon anyagok vagy feldolgozási módszerek kizárása, amelyek félrevezetőek lehetnek a termék tényleges jellegét illetően;

d) az élelmiszer gondos feldolgozása, lehetőleg biológiai, mechanikai vagy fizikai módszerek alkalmazásával.

7. cikk

Az ökológiai takarmányok feldolgozására alkalmazandó konkrét elvek

A 4. cikkben meghatározott általános elveken kívül a feldolgozott ökológiai takarmányok előállítására a következő konkrét elveken alapul:

a) az ökológiai takarmány ökológiai takarmány-alapanyagokból való előállítása, kivéve, ha a piacon nem áll rendelkezésre takarmány-alapanyag ökológiai formában;

b) a takarmány-adalékanyagok és a technológiai segédanyagok alkalmazásának minimálisra, és kizárólag olyan esetekre korlátozása, amikor alkalmazásukat alapvető technológiai vagy tenyésztéstechnikai szükséglet vagy speciális élelmezési cél indokolja;

c) azon anyagok vagy feldolgozási módszerek kizárása, amelyek félrevezetőek lehetnek a termék tényleges jellegét illetően;

d) a takarmány gondos feldolgozása, lehetőleg biológiai, mechanikai vagy fizikai módszerek alkalmazásával.

III. CÍM

TERMELÉSI SZABÁLYOK

1. FEJEZET

Általános termelési szabályok

8. cikk

Általános követelmények

A gazdasági szereplők kötelesek betartani az ezen címben megállapított termelési szabályokat, valamint a 38. cikk a) pontjában szereplő végrehajtási szabályokat.

9. cikk

A GMO-k alkalmazásának tiltása

(1) Ökológiai termelés során GMO-k és GMO-kból vagy azok felhasználásával előállított termékek élelmiszerként, takarmányként, technológiai segédanyagként, növényvédő szerként, műtrágyaként, talajjavító szerként, vetőmagként, vegetatív szaporítóanyagként, mikroorganizmusként és állatként nem használhatók.

(2) A GMO-kra és GMO-kból előállított termékek élelmiszerként és takarmányként való alkalmazására vonatkozóan az (1) bekezdésben említett tilalom alkalmazásában a gazdasági szereplők hagyatkozhatnak a terméket kísérő címkére vagy bármilyen más olyan kísérő dokumentumra, amelyet a 2001/18/ EK irányelvvel, a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel vagy a géntechnológiával módosított szervezetek nyomkövethetőségéről és címkézéséről, és a géntechnológiával módosított szervezetekből előállított élelmiszer- és takarmánytermékek nyomkövethetőségéről szóló 1830/2003/EK rendelettel összhangban csatoltak vagy készítették.

Hacsak nem jutottak olyan egyéb információhoz, amely szerint a kérdéses termékek címkézése nem felel meg ezeknek a rendeleteknek, a gazdasági szereplők feltételezhetik, hogy ha ilyen anyagok nem szerepelnek a rendeleteknek megfelelően a címkén, vagy a kísérő dokumentumon, akkor a vásárolt élelmiszer és takarmány termékek előállításánál nem használtak fel GMO-kat vagy GMO-kból előállított termékeket.

(3) Az (1) bekezdésben említett, nem élelmiszertermékekkel vagy takarmánnyal összefüggő, vagy GMO-k felhasználásával előállított termékekkel kapcsolatos tilalom tekintetében azok a gazdasági szereplők, akik harmadik felektől ilyen nem ökológiai termékeket vásároltak, az eladótól igazolást kérnek arról, hogy az eladott termékeket nem GMO-kból vagy GMO-k felhasználásával állították elő.

(4) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határoz a GMO-k és a GMO-kból vagy GMO-k felhasználásával előállított termékek alkalmazására vonatkozó tilalmat végrehajtó intézkedésekről.

10. cikk

Az ionizáló sugárzás alkalmazásának tiltása

Az ionizáló sugárzás alkalmazása tilos az ökológiai élelmiszerek vagy takarmányok, vagy az ökológiai élelmiszerekben vagy takarmányokban felhasznált nyersanyagok kezelésére.

2. FEJEZET

Mezőgazdasági üzemben folyó termelés

11. cikk

A mezőgazdasági üzemben folyó termelés általános szabályai

A mezőgazdasági üzem egészét az ökológiai termelésre vonatkozó követelményeknek megfelelően kell irányítani.

Mindazonáltal a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően megállapítandó speciális feltételekkel összhangban egy mezőgazdasági üzem felosztható egyértelműen elkülönülő egységekre vagy akvakultúrás termelőhelyekre, amelyek közül nem mindegyiket irányítják az ökológiai termelés szabályai szerint. Az állatok esetében különféle fajokat tarthatnak. Az akvakultúra esetében azonos fajok termelhetők, amennyiben a termelőhelyek megfelelően elkülönülnek. Növények esetén különféle, könnyen megkülönböztethető fajtákat termeszthetnek.

Amennyiben a második albekezdésnek megfelelően egy mezőgazdasági üzem nem minden egységében folyik ökológiai termelés, a gazdálkodónak külön kell választania az ökológiai egységek által használt vagy előállított földet, állatokat és termékeket a nem ökológiai egységek által használt vagy előállított földtől, állatoktól és termékektől, és pontos nyilvántartást kell vezetnie a szétválasztás igazolására.

12. cikk

Növénytermesztési szabályok

(1) A 11. cikkben megállapított, a mezőgazdasági üzemben folyó termelés általános szabályain kívül az ökológiai növénytermesztésre a következő szabályok alkalmazandók:

a) az ökológiai növénytermesztés során olyan földművelési és növénytermesztési gyakorlatot kell alkalmazni, amely fenntartja vagy növeli a talaj szervesanyag-tartalmát, fokozza a talajstabilitást és a talaj biodiverzitását, valamint megelőzi a talajtömörödést és a talajeróziót;

b) a talaj termőképességét és biológiai aktivitását többéves vetésforgóval kell fenntartani és növelni, amely magában foglalja a pillangósokat és más zöldtrágya-növényeket, valamint az állati szerves trágya vagy az ökológiai termelésből származó - mindkét esetben lehetőség szerint komposztált - szerves anyagok alkalmazásával;

c) a biodinamikus készítmények használata megengedett;

d) továbbá tápanyag-utánpótló szerek és talajjavító szerek kizárólag akkor alkalmazhatók, ha ökológiai termelésben való használatukat engedélyezték a 16. cikk szerint;

e) ásványi eredetű nitrogén tápanyag-utánpótló szerek nem alkalmazhatók;

f) valamennyi alkalmazott növénytermesztési technológia megelőzi és minimálisra csökkenti a környezet szennyezéséhez való hozzájárulást;

g) a kártevők, betegségek és gyomnövények által okozott károk megelőzése elsősorban ezek természetes ellenségeinek védelmére, a fajok és fajták kiválasztására, a vetésforgóra, a termesztési technológiákra és a hőkezelési eljárásokra támaszkodik;

h) amennyiben a növénykultúrát igazolt veszély fenyegeti, növényvédő szerek kizárólag abban az esetben használhatók, ha ökológiai termelésben való használatukat engedélyezték a 16. cikk szerint;

i) a vetőmagtól és vegetatív szaporítóanyagtól eltérő termékek előállítására kizárólag ökológiai termelés keretében előállított vetőmagot és szaporítóanyagot szabad felhasználni. E célból vetőmag esetén az anyanövények, vegetatív szaporítóanyag esetében pedig az alanyok termesztésének az e rendeletben megállapított szabályokkal összhangban legalább egy generáción, vagy évelő szabadföldi növénykultúrák esetén legalább két vegetációs időszakon keresztül kellett folynia;

j) tisztító- és fertőtlenítőszeres kizárólag akkor alkalmazhatók a növénytermesztésben, ha ökológiai termelésben való használatukat engedélyezték a 16. cikk szerint.

(2) A természeti területeken, erdőkben és mezőgazdaságilag művelt területeken vadon termő növények és azok részeinek gyűjtése ökológiai termelési módnak tekinthető, feltéve, hogy:

a) az érintett területeket a begyűjtést megelőző legalább hároméves időtartam alatt a 16. cikk szerint ökológiai termelésben való használatra engedélyezett termékeken kívül mással nem kezelték;

b) a begyűjtés a természetes élőhely egyensúlyát vagy a gyűjtőterületen élő fajok fennmaradását nem befolyásolja.

(3) Az e cikkben foglalt termelési szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

13. cikk

A tengeri moszat termesztésére vonatkozó szabályok

(1) A tengerekben vadon termő tengeri moszatok és azok részeinek gyűjtése ökológiai termelési módnak tekinthető, feltéve, hogy:

a) a termőterületek a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv által meghatározottak szerint kiváló ökológiai állapotúak, valamint annak végrehajtásáig a mézhéjú állatok vizeinek minőségi követelményeiről szóló, 2006. december 12-i 2006/113/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján kijelölt vizekre vonatkozó minőséggel megegyező és egészségügyi szempontból nem alkalmatlanok. Részletesebb szabályoknak a végrehajtási jogszabályok terén történő bevezetéséig vadon termő, ehető tengeri moszat nem gyűjthető be olyan területeken, amelyek nem felelnek meg az emberi fogyasztásra szánt állati eredetű termékek hatósági ellenőrzésének megszervezésére vonatkozó különleges szabályok megállapításáról szóló, 2004. április 29-i 854/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet II. mellékletében meghatározottak szerinti A. osztályra vagy B. osztályra megállapított követelményeknek;

b) a begyűjtés a természetes élőhely hosszú távú egyensúlyát vagy a gyűjtőterületen élő fajok fennmaradását nem befolyásolja.

(2) Annak érdekében, hogy ökológiainak tekinthessék, a tengeri moszatokkal való gazdálkodást az (1) bekezdésben felsoroltakkal legalább egyenértékű környezeti és egészségügyi jellemzőkkel bíró part menti területeken kell folytatni. Továbbá:

a) valamennyi termelési szakaszban - a moszatok fiatal hajtásainak begyűjtésétől a betakarításig - fenntartható gyakorlatokat kell alkalmazni;

b) a kiterjedt génállomány fenntartásának biztosítása érdekében a vadon termő moszatok fiatal hajtásainak begyűjtését a beltéri termesztésű állomány kiegészítéséhez rendszeresen kell végezni;

c) tápanyag-utánpótló szerek kizárólag beltéri létesítményekben alkalmazhatók, és csak abban az esetben, ha ökológiai termelésben való használatukat e célból a 16. cikk szerint engedélyezték.

(3) Az e cikkben foglalt termelési szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

14. cikk

Állattartási szabályok

(1) A mezőgazdasági üzemben folyó termelés 11. cikkben megállapított általános szabályain kívül az állattartásra a következő szabályok alkalmazandók:

a) az állatok származására vonatkozóan:

- i. az ökológiai tartású állatoknak ökológiai gazdálkodási egységben kell születniük és nevelkedniük;
- ii. szaporítási célból a nem ökológiai módszerekkel nevelt állatokat külön feltételek mellett be lehet vonni a gazdálkodásba. Az ilyen állatok és a belőlük származó termékek a 17. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett átállási időszak teljesítését követően ökológiainak tekinthetők;
- iii. a gazdaságban az átállási időszak kezdetén már meglévő állatok és a belőlük származó termékek a 17. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett átállási időszak teljesítését követően ökológiainak tekinthetők;

b) a tenyésztési gyakorlatokra és a tartási körülményekre vonatkozóan:

- i. az állattartó személyzetnek az állatok egészségügyi és jóléti szükségletei vonatkozásában megfelelő alapismeretek és készségek birtokában kell lennie;
- ii. a tartási gyakorlatoknak - beleértve az állománysűrűséget is - és a tartási körülményeknek eleget kell tenniük az állatok fejlődési, élettani és viselkedési igényeinek;
- iii. az állatok számára folyamatos hozzáférést kell biztosítani szabadtéri területhez, lehetőleg legelőhöz, amennyiben az időjárási viszonyok és a talaj állapota ezt megengedi; kivéve, ha az emberi és állati egészség védelmével kapcsolatosan korlátozásokat és kötelezettségeket írnak elő közösségi jogszabályok alapján;
- iv. az állatok számát úgy kell korlátozni, hogy minimális legyen az állatok által okozott túllegetés, talajtaposási kár, erózió vagy a trágyájuk szétszóródása általi szenny-nyezés;
- v. az ökológiai tartású állatokat elkülönítve kell tartani a többi állattól. Ökológiai tartású állatok közös földeken való legeltetése, valamint nem ökológiai tartású állatok ökológiai tartás céljaira fenntartott földeken való legeltetése ugyanakkor bizonyos szigorú feltételek mellett megengedett.
- vi. tilos az állatok kötött tartása és elszigetelése, kivéve egyes állatok esetében korlátozott időtartamra, és csak a biztonsági, jóléti vagy állat-egészségügyi szempontból indokolt mértékben;

vii. az állatok szállításának időtartamát a lehető legkisebbre kell csökkenteni;

viii. teljes életük során - a levágáskor is - a lehető legkisebb legyen az állatok szenvedése, beleértve a csonkítást is;

ix. a méhészeteket olyan területen kell elhelyezni, ahol biztosítottak az alapvetően ökológiai természetű növényi kultúrákból, vagy adott esetben természetes vegetációból vagy alacsony környezeti hatást kiváltó módszerekkel kezelt, nem ökológiailag művelt erdőkből vagy növényi kultúrákból származó nektár- és pollenforrások. A méhészeteket elegendő távolságra kell elhelyezni azokról a forrásokról, amelyek a méhészeti termékek szennyezését vagy a méhek egészségének romlását okozhatják;

x. a kaptárokat és a méhészetben használt anyagokat főként természetes alapanyagokból kell készíteni;

xi. tilos a méhészeti termékek kinyerésekor a lépben lévő méhek elpusztítása;

c) a tenyésztés vonatkozásában:

i. a szaporításnak természetes módszereken kell alapulnia. A mesterséges megtermékenyítés ugyanakkor engedélyezett;

ii. a szaporodást nem szabad hormonokkal vagy hasonló anyagokkal való kezeléssel befolyásolni, kivéve egyes állatok állatorvosi gyógykezelésének formájaként;

iii. a mesterséges szaporítás egyéb formái, mint például a klónozás és embrióátültetés, nem alkalmazhatók;

iv. megfelelő fajtákat kell kiválasztani. A fajta kiválasztása hozzájárul az állatok szenvedésének megelőzéséhez és a csonkításuk szükségességének elkerüléséhez;

d) a takarmányra vonatkozóan:

i. az állatok takarmányát elsősorban az állatokat tartó mezőgazdasági üzemből vagy az ugyanabban a régióban lévő ökológiai mezőgazdasági üzemekből kell beszerezni;

ii. az állatokat olyan ökológiai takarmánnyal kell etetni, amely kielégíti az állatok fejlődésük különböző szakaszaiban felmerülő tápanyagszükségletét. A takarmányadag egy része tartalmazhat ökológiai gazdálkodásra átálló gazdasági egységekből származó takarmányt;

iii. a méhek kivételével az állatok számára folyamatos hozzáférést kell biztosítani legelőhöz vagy szálastakarmányhoz;

iv. nem ökológiai, növényi eredetű takarmány-alapanyagok, állati és ásványi eredetű takarmány-alapanyagok, takarmány-adalékanyagok, egyes, állatéllelmezési célra felhasznált termékek és technológiai segédanyagok kizárólag abban az esetben alkalmazhatók, ha ökológiai termelésben való használatukat a 16. cikk szerint engedélyezték;

v. növekedésserkentők és szintetikus aminosavak nem használhatók;

vi. a szopós emlősöket természetes tejjel, lehetőleg anyatejjel kell táplálni;

e) a betegségmegelőzésre és az állat-egészségügyi kezelésre vonatkozóan:

i. a betegségmegelőzésnek a fajta- és vonalválasztáson, a tartási-gazdálkodási gyakorlatokon, kiváló minőségű takarmányon és az állatok testmozgásán, megfelelő állomány-sűrűségen, valamint a megfelelő és kielégítő, higiénikus körülmények közt való tartáson kell alapulnia;

ii. a betegség kezelését az állatok szenvedésének elkerülése érdekében haladéktalanul meg kell kezdeni; ha fitoterápiás, homeopátiás és egyéb készítmények alkalmazása nem megfelelő, szükség esetén, szigorú feltételekkel alkalmazhatók kémiai úton előállított szintetikus allopátiás állatgyógyászati készítmények, beleértve az antibiotikumokat is; különösen a kezelésekre és a várakozási időszakokra vonatkozóan kell megállapítani korlátozásokat;

iii. immunológiai állatgyógyászati készítmény használata megengedett;

iv. a közösségi jog alapján az emberi és az állati egészség védelmében kötelezővé tett kezelések engedélyezettek;

f) a tisztítást és fertőtlenítést illetően, az állattartó épületek és létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére alkalmazott termékek kizárólag akkor használhatók, ha ökológiai termelésben való felhasználásukat a 16. cikk szerint engedélyezték.

(2) Az e cikkben foglalt termelési szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseket és feltételeket a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

15. cikk

A tenyésztett víziállatok tartásának szabályai

(1) A mezőgazdasági üzemben folyó termelés 11. cikkben megállapított általános szabályain kívül a tenyésztett víziállatok tartására a következő szabályok alkalmazandók:

a) a tenyésztett víziállatok származására vonatkozóan:

i. az ökológiai akvakultúrának ökológiai módszerekkel nevelt anyaállományból és ökológiai gazdálkodási egységből származó fiatal állomány szaporításán kell alapulnia;

ii. amennyiben ökológiai módszerekkel nevelt anyaállományból vagy ökológiai gazdálkodási egységből származó fiatal állomány nem áll rendelkezésre, a nem ökológiai módszerekkel nevelt állatokat külön feltételek mellett be lehet vonni a gazdálkodásba;

b) a tartási gyakorlatokra vonatkozóan:

i. az állattartó személyzetnek az állatok egészségügyi és jólléti szükségletei vonatkozásában megfelelő alapismeretek és készségek birtokában kell lennie;

ii. a tartási gyakorlatoknak - beleértve a takarmányozást, a létesítmények megtervezését, az állománysűrűséget és a vízminőséget is - eleget kell tenniük az állatok fejlődési, fiziológiai és viselkedési igényeinek;

iii. a tartási gyakorlatoknak minimalizálniuk kell a gazdálkodás negatív környezeti hatásait, a tenyésztett állomány elszökését is beleértve;

iv. az ökológiai tartású állatokat a többi tenyésztett víziállattól elkülönítve kell tartani;

v. a szállítás során biztosítani kell az állatok jóllétének fenntartását;

vi. az állatok szenvedését - a levágáskor is - a lehető legkisebbre kell csökkenteni;

c) a tenyésztés vonatkozásában:

i. poliploidok mesterséges létrehozása, mesterséges keresztezés, klónozás és egynemű vonalak tenyésztése - a kézi válogatás kivételével - nem alkalmazható;

ii. a megfelelő törzseket kell kiválasztani;

iii. az anyaállománnyal való gazdálkodás, a szaporítás és a juvenilis állomány tenyésztésének fajspecifikus feltételeit meg kell határozni;

d) a halak és rákfélék takarmányára vonatkozóan:

i. az állatokat olyan takarmánnyal kell etetni, amely kielégíti az állatok fejlődésük különböző szakaszaiban felmerülő tápanyagszükségletét;

ii. a takarmány növényi részének ökológiai termelésből kell származnia, a takarmány víziállatokból nyert részének pedig halászati erőforrások fenntartható kiaknázásából kell származnia;

iii. nem ökológiai, növényi eredetű takarmány-alapanyagok esetében állati és ásványi eredetű takarmányalapanyagok, takarmány-adalékanyagok, egyes állatéllelmezési célra felhasznált termékek és technológiai segédanyagok kizárólag abban az esetben alkalmazhatók, ha azokat a 16. cikk értelmében ökológiai termeléshez engedélyezték;

iv. növekedésserkentők és szintetikus aminosavak nem használhatók;

e) a kéthéjú kagylókra és egyéb, nem ember által takarmányozott, planktonokkal táplálkozó fajokra vonatkozóan:

i. ezeknek a szűrve táplálkozó állatoknak teljes táplálkozási igényüket a természetből kell kielégíteniük, kivéve a keltetőekben és ivadéknevelőkben tartott ivadékok esetében;

ii. tenyésztésüknek olyan vizekben kell folynia, amelyek megfelelnek a 854/2004/EK rendelet II. mellékletében meghatározottak szerinti A. osztályra vagy B. osztályra megállapított követelményeknek;

iii. a tenyésztési területeknek a 2000/60/EK irányelv által meghatározottak szerint kiváló ökológiai állapotúaknak, valamint annak végrehajtásáig a 2006/113/EK irányelv alapján kijelölt vizekre vonatkozó minőséggel megegyezőeknek kell lenniük;

f) a betegségmegelőzésre és az állat-egészségügyi kezelésre vonatkozóan:

i. a betegségmegelőzésnek megfelelő elhelyezéssel elért optimális feltételek melletti állattartáson, a gazdálkodási egység optimális megtervezésén, jó tartási és gazdálkodási gyakorlaton - beleértve a létesítmények rendszeres tisztítását és fertőtlenítését -, kiváló minőségű takarmányon, megfelelő állománysűrűsége, valamint fajta- és vonalválasztáson kell alapulnia;

ii. a betegség kezelését az állatok szenvedésének elkerülése érdekében haladéktalanul meg kell kezdeni; ha fitoterápiás, homeopátiás és egyéb készítmények alkalmazása nem megfelelő, szükség esetén, szigorú feltételekkel alkalmazhatók

kémiai úton előállított szintetikus allopatias állatgyógyászati készítmények, beleértve az antibiotikumokat is, különösen a kezelésekre és a várakozási időszakokra vonatkozóan kell megállapítani korlátozásokat;

iii. immunológiai állatgyógyászati készítmény használata megengedett;

iv. a közösségi jog alapján az emberi és az állati egészség védelmében kötelezővé tett kezelések engedélyezettek;

g) a tisztítást és fertőtlenítést illetően, a mesterséges tavak, kettecek, épületek és létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére alkalmazott termékek kizárólag akkor használhatók, ha ökológiai termelésben való felhasználásukat a 16. cikk szerint engedélyezték.

(2) Az e cikkben foglalt termelési szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseket és feltételeket a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

16. cikk

A gazdálkodásban használt termékek és anyagok, valamint ezek engedélyezésének kritériumai

(1) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az ökológiai termelésben való használatra engedélyezi és korlátozott jegyzékbe foglalja az ökológiai gazdálkodásban az alábbi célokra felhasználható termékeket és anyagokat:

a) növényvédő szerként;

b) tápanyag-utánpótló szerként és talajjavító szerként;

c) nem ökológiai, növényi eredetű takarmány-alapanyagként, állati és ásványi eredetű takarmány-alapanyagként, valamint állatélelmezési célra használt egyes anyagokként;

d) takarmány-adalékanyagként és technológiai segédanyagként;

e) az állattartási célú mesterséges tavak, kettecek, épületek és létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére alkalmazott termékként;

f) a növénytermesztési célú - beleértve a mezőgazdasági üzemekben való raktározást - épületek és létesítmények tisztítására és fertőtlenítésére alkalmazott termékként.

A korlátozott jegyzékben szereplő termékeket és anyagokat kizárólag abban az esetben lehet felhasználni, ha azok azonos felhasználása az érintett tagállamban az általános mezőgazdaságban a vonatkozó közösségi rendelkezéseknek vagy a közösségi joggal összhangban álló nemzeti rendelkezéseknek megfelelően megengedett.

(2) Az (1) bekezdésben említett termékek és anyagok engedélyezése a II. címben megállapított célok és elvek, valamint a következő általános és konkrét kritériumok függvényében történik, amelyeket összességükben kell értékelni:

a) felhasználásuk a termelés fenntartásához szükséges és nélkülözhetetlen a tervezett felhasználáshoz;

b) valamennyi termék és anyag növényi, állati, mikrobiális vagy ásványi eredetű, kivéve, ha ilyen eredetű termék vagy anyag megfelelő mennyiségben vagy minőségben nem áll rendelkezésre, vagy ha nincs elérhető alternatíva;

c) az (1) bekezdés a) pontjában említett termékek esetében a következő alkalmazandó:

i. felhasználásuk nélkülözhetetlen valamely károsító szervezet vagy konkrét betegség elleni védekezésben, amelynek esetében nem áll rendelkezésre más biológiai, fizikai vagy növény-nemesítési alternatíva vagy termesztési gyakorlat, vagy egyéb hatékony gazdálkodási gyakorlat;

ii. amennyiben a termék nem növényi, állati, mikrobiális vagy ásványi eredetű, valamint nem azonos a természetes formájával, kizárólag akkor engedélyezhető, ha felhasználási feltételei a növénykultúra ehető részeivel minden közvetlen kapcsolatot kizárnak;

d) az (1) bekezdés b) pontjában említett termékek esetében használatuk nélkülözhetetlen a talaj termékennyé tételéhez vagy annak fenntartásához, vagy a növénykultúrák meghatározott tápanyagszükségletének kielégítéséhez, illetve meghatározott talajjavítási célok eléréséhez;

e) az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett termékek esetében a következők alkalmazandók:

i. nélkülözhetetlennek kell lenniük az állatok egészségének megőrzése, jóllétük és életképességük fenntartása érdekében, és hozzá kell járulniuk az érintett állatfaj élettani és viselkedési igényeinek megfelelő étrendhez, vagy ezen anyagok felhasználása nélkül ilyen takarmány előállítás vagy tartósítása nem lehetséges;

ii. az ásványi eredetű takarmánynak, nyomelemeknek, vitaminoknak vagy provitaminoknak természetes eredetűeknek kell lenniük. Amennyiben ezek az anyagok nem állnak rendelkezésre, kémiai jól meghatározott, hasonló anyagok is engedélyezhetők ökológiai termelésben való használatra.

(3) a) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban feltételeket és korlátozásokat állapíthat meg annak tekintetében, hogy mely mezőgazdasági termékek esetében alkalmazhatók az (1) bekezdésben említett termékek és anyagok, továbbá meghatározhatja az alkalmazás módját, az adagolást, a használat időbeni korlátozását és a mezőgazdasági termékekkel való érintkezést, valamint szükség esetén határozhat e termékek és anyagok visszavonásáról.

b) Amennyiben valamely tagállam úgy véli, hogy egy terméket vagy anyagot fel kell venni az (1) bekezdésben említett jegyzékbe, illetve hogy le kell venni arról, vagy hogy az a) pontban említett felhasználási előírásokat módosítani kell, akkor gondoskodnia kell a termék jegyzékbe való felvételére, arról való levételére vagy a jegyzék módosítására vonatkozó indokokat összefoglaló iratanyagnak a Bizottság és a többi tagállam számára történő hivatalos megküldéséről.

A jegyzék módosítására vagy a felvételre vonatkozó kérelmeket, továbbá az ezekkel kapcsolatos határozatokat ki kell hirdetni.

c) Az ezen rendelet elfogadását megelőzően az ezen cikk (1) bekezdésében meghatározott célokkal megegyező célokra használt termékek és anyagok az említett elfogadást követően is alkalmazhatók. A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésével összhangban bármely esetben visszavonhatja ezeket a termékeket vagy anyagokat.

(4) A tagállamok a területükön - a közösségi jogszabályok tiszteletben tartásával - szabályozhatják a termékeknek és anyagoknak az ökológiai gazdálkodásban való, az (1) bekezdésben említett céloktól eltérő célú használatát, amennyiben azok használatára a II. címben megállapított célkitűzések és elvek, valamint a (2) bekezdésben meghatározott általános és konkrét kritériumok vonatkoznak. Az érintett tagállam tájékoztatja a többi tagállamot és a Bizottságot az ilyen nemzeti szabályokról.

(5) Az (1) és (4) bekezdésben említettektől eltérő termékek és anyagok használata - a II. címben megállapított célkitűzésekre és elvekre, valamint az ebben a cikkben meghatározott általános kritériumokra is figyelemmel - megengedett az ökológiai gazdálkodásban.

17. cikk

Átállás

(1) Az ökológiai termelést megkezdő mezőgazdasági üzemre a következő szabályok alkalmazandók:

a) az átállási időszak legkorábban akkor kezdődik, amikor a gazdasági szereplő bejelenti tevékenységét az illetékes hatóságoknak, és gazdasági vállalkozását aláveti az ellenőrzési rendszernek a 28. cikk (1) bekezdésével összhangban;

b) az átállási időszak során az e rendelet által megállapított valamennyi szabály alkalmazandó;

c) meg kell határozni a növénytermesztés vagy állattartás típusára vonatkozó átállási időszakokat;

d) ha egy gazdálkodás vagy gazdálkodási egység részben ökológiai termelést folytat és részben az ökológiai termelésre való átállásban van, a gazdálkodónak el kell különítenie az ökológiai termelésből származó termékeket az átállásban lévő termelésből származó termékektől, valamint az állatokat elkülönítve vagy könnyen elkülöníthető módon kell tartania, és az elkülönítés igazolására pontos nyilvántartást kell vezetnie;

e) a fenti átállási időszak meghatározásához - bizonyos feltételek fennállta esetén - figyelembe vehető az átállási időszak kezdeti időpontját közvetlenül megelőző időszak;

f) a c) pontban említett átállási időszak során tenyésztett állatok és előállított állati termékek a 23. és 24. cikkben említett, a termékek címkézésében és reklámozásában használt jelölésekkel nem forgalmazhatók.

(2) Az e cikkben foglalt szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseket és feltételeket, valamint különösen az (1) bekezdés c)-f) pontjában említett időszakokat a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell meghatározni.

3. FEJEZET

Feldolgozott takarmány előállítása

18. cikk

A feldolgozott takarmány előállításával kapcsolatos általános szabályok

(1) A feldolgozott ökológiai takarmány előállításának időben és térben el kell különülnie a nem ökológiai feldolgozott takarmány előállításától.

(2) Az ökológiai takarmány-alapanyagok vagy átállásban lévő termelésből származó takarmány-alapanyagok nem kerülhetnek a nem ökológiai módszerekkel előállított takarmány-alapanyagokkal egyszerre az ökológiai takarmány összetevői közé.

(3) Az ökológiai előállítás során használt vagy feldolgozott takarmány-alapanyagot nem lehet kémiai szintézissel előállított oldószerek segítségével kezelni.

(4) Nem használhatók olyan anyagok és technológiák, amelyek visszaállítják az ökológiai élelmiszerek feldolgozása és tárolása során elvesztett tulajdonságokat vagy korrigálják az e termékek feldolgozásakor elkövetett gondatlanság következményeit, vagy más módon félrevezethetnek e termékek valódi jellegét illetően.

(5) Az e cikkben foglalt termelési szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseket és feltételeket a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

4. FEJEZET

Feldolgozott élelmiszer előállítása

19. cikk

Feldolgozott élelmiszerek előállításának általános szabályai

(1) A feldolgozott ökológiai élelmiszer előállításának időben vagy térben el kell különülnie a nem ökológiai élelmiszertől.

(2) Az ökológiai feldolgozott élelmiszerek összetételére a következő feltételek alkalmazandók:

a) a terméket főként mezőgazdasági eredetű összetevőkből állítják elő; annak meghatározásához, hogy egy terméket főként mezőgazdasági eredetű összetevőkből állítottak-e elő, a hozzáadott vizet és konyhasót nem kell figyelembe venni;

b) kizárólag olyan adalékanyagok, technológiai segédanyagok, ízesítők, víz, só, mikroorganizmus készítmények és enzimek, ásványok, nyomelemek, vitaminok, továbbá aminosavak és más mikrotápanyagok kerülhetnek felhasználásra a speciális élelmezési célokra szánt élelmiszerekben, és csak abban az esetben, ha az ökológiai termelésben való felhasználásukat a 21. cikk szerint engedélyezték;

c) nem ökológiai mezőgazdasági összetevőket kizárólag akkor lehet alkalmazni, ha ökológiai termelésben való használatukat a 21. cikk szerint engedélyezték vagy valamely tagállam ideiglenesen engedélyezte azt;

d) ökológiai összetevő nem lehet jelen ugyanazon nem ökológiai formájú vagy átállásból származó összetevővel együtt;

e) átállásban lévő növényből előállított élelmiszer csak egyetlen mezőgazdasági eredetű növényi összetevőt tartalmazhat.

(3) Nem használhatók olyan anyagok és technológiák, amelyek visszaállítják az ökológiai élelmiszerek feldolgozása és tárolása során elvesztett tulajdonságokat vagy korrigálják az e termékek feldolgozásakor elkövetett gondatlanság következményeit, vagy más módon félrevezethetnek e termékek valódi jellegét illetően.

Az e cikkben foglalt termelési szabályok végrehajtásához szükséges intézkedéseket, különösen a feldolgozási módszerek, valamint a 2. cikk c) pontjában említett, tagállamok általi ideiglenes engedélyezésre vonatkozó feltételek vonatkozásában, a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

20. cikk

Az ökológiai élesztő előállításának általános szabályai

(1) Ökológiai élesztő előállításához kizárólag ökológiai módon előállított táptalaj használható. Egyéb termékek és anyagok kizárólag akkor alkalmazhatók, ha ökológiai termelésben való használatukat engedélyezték a 21. cikk szerint.

(2) Ökológiai élelmiszer vagy takarmány nem ökológiai élesztő jelenlétében nem tartalmazhat ökológiai élesztőt.

(3) A 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően részletes termelési szabályokat lehet megállapítani.

21. cikk

Egyes termékek és anyagok feldolgozásban történő felhasználásának kritériumai

(1) A termékek és anyagok ökológiai termelésben való használatának engedélyezése és a 19. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjában említett, termékek és anyagok korlátozott listára való felvételük és a korlátozott jegyzékbe való felvétele a II. címben megállapított célok és elvek, valamint a következő kritériumok függvényében történik, amelyeket összességükben kell értékelni:

i. ezzel a fejezettel összhangban engedélyezett alternatívák nem állnak rendelkezésre;

ii. igénybevételük nélkül lehetetlen az élelmiszer előállítása vagy tartósítása, vagy a közösségi jogszabályok alapján megállapított élelmezési előírásoknak való megfelelés.

Továbbá a 19. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett termékek és anyagok a természetben megtalálhatók, és lehet, hogy kizárólag mechanikai, fizikai, biológiai, enzimatis vagy mikrobiális folyamatokon mentek keresztül, kivéve, ha ilyen forrásokból származó ilyen termékek és anyagok nem állnak megfelelő mennyiségben vagy minőségben rendelkezésre a piacon.

(2) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határoz az e cikk (1) bekezdésében említett termékek és anyagok engedélyezéséről, valamint a korlátozott jegyzékbe való felvételéről, és megállapítja a használatukra, valamint szükség esetén a termékek visszavonására vonatkozó különös feltételeket és korlátozásokat.

Amennyiben valamely tagállam úgy véli, hogy egy terméket vagy anyagot fel kell venni az (1) bekezdésben említett jegyzékbe, illetve hogy le kell venni arról, vagy hogy az ebben a bekezdésben említett felhasználási előírásokat módosítani kell, akkor gondoskodnia kell a termék jegyzékbe való felvételére, arról való levételére vagy a jegyzék módosítására vonatkozó indokokat összefoglaló iratanyagnak a Bizottság és a többi tagállam számára történő hivatalos megküldéséről.

A jegyzék módosítására vagy a felvételre vonatkozó kérelmeket, továbbá az ezekkel kapcsolatos határozatokat ki kell hirdetni.

Az említett elfogadást követően is, a 19. cikk (2) bekezdése b) és c) pontjának hatálya alá tartozó, az ezen rendelet elfogadása előtt már használt termékek és anyagok továbbra is használhatók. A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésének megfelelően mindenesetre az ilyen termékeket vagy anyagokat visszavonhatja.

5. FEJEZET

Rugalmaság

22. cikk

Kivételes termelési szabályok

(1) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással és az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételekkel összhangban, valamint a II. címben megállapított célkitűzések és elvek szerint rendelkezhet az 1-4. fejezetben megállapított termelési szabályok alóli kivételek engedélyezéséről.

(2) Az (1) bekezdésben említett kivételek számát a lehető legalacsonyabbra kell szorítani, és adott esetben időben korlátozni kell azokat, valamint e kivételek csak az alábbi esetekben nyújthatók:

a) ha szükségesek az ökológiai termelés megkezdésének vagy fenntartásának biztosításához olyan gazdaságokban, amelyek éghajlati, földrajzi vagy strukturális megkötésekkel szembesülnek;

b) ha a takarmányhoz, vetőmaghoz és vegetatív szaporítóanyaghoz, élő állatokhoz vagy egyéb gazdálkodási forrásokhoz való hozzáférés biztosítása érdekében szükségesek, amennyiben ilyen források ökológiai formában a kereskedelmi forgalomban nem állnak rendelkezésre;

c) ha mezőgazdasági eredetű összetevőkhöz való hozzáférés biztosítása érdekében szükségesek, amennyiben az ilyen összetevők ökológiai formában a kereskedelmi forgalomban nem állnak rendelkezésre;

d) ha szükségesek az ökológiai állatállomány kezelésével kapcsolatos sajátos problémák megoldásához;

e) amikor a 19. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett különös termékek és anyagok feldolgozás során történő felhasználása tekintetében jól bejáratott élelmiszertermékek ökológiai formában történő előállításának biztosításához szükségesek;

f) ha ideiglenes intézkedésekre van szükség az ökológiai termelés folytatásához vagy újraindításához katasztrófa esetén;

g) amennyiben szükséges a 19. cikk (2) bekezdése b) pontjában meghatározott élelmiszer-adalékanyagok és egyéb anyagok vagy a 16. cikk (1) bekezdése d) pontjában meghatározott takarmány-adalékanyagok és egyéb anyagok felhasználása, és ezek az anyagok, a GMO-ok felhasználásával előállított terméken kívül nem lelhetők fel a piacon;

h) amennyiben a 19. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározott élelmiszer-adalékanyagok és egyéb anyagok vagy a 16. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott takarmány-adalékanyagok felhasználását közösségi vagy nemzeti jogszabályok alapján követelik meg.

(3) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban különleges alkalmazási feltételeket állapít meg az (1) bekezdésben meghatározott kivételek vonatkozásában.

IV. CÍM

CÍMKÉZÉS

23. cikk

Ökológiai termelésre utaló kifejezések használata

(1) E rendelet alkalmazásában egy termék akkor tekintendő ökológiai termelésre utaló kifejezéssel megjelölt terméknek, ha a címkézésen, a reklámanyagokban vagy kereskedelmi okmányokban a termék, az összetevők vagy a takarmány-alapanyagok leírásában olyan kifejezéseket használnak, amelyek a vásárló számára azt sugallják, hogy a termék, az összetevők vagy a takarmány-alapanyagok az e rendeletben megállapított szabályokkal összhangban készültek. Különösen, a mellékletben felsorolt kifejezéseket, a belőlük képzett szavakat vagy rövidítéseket, önmagukban vagy összetételben - például „bio” és „öko” -a Közösség egészében és bármely közösségi nyelven használni lehet olyan termék címkézésére és reklámozására, amely az e rendeletben megfogalmazott vagy e rendeleten alapuló követelményeknek eleget tesz.

Az élő vagy feldolgozatlan mezőgazdasági termékek címkézésén vagy reklámozásában kizárólag akkor használhatók ökológiai termelésre utaló kifejezések, ha az adott termék valamennyi összetevője is az e rendeletben megállapított követelményekkel összhangban készült.

(2) Az (1) bekezdésben említett kifejezéseket nem lehet a Közösség egészében és bármely közösségi nyelven használni olyan termék címkézésére, reklámozására és olyan termékkel összefüggő kereskedelmi anyagban, amely nem tesz eleget az e rendeletben megfogalmazott követelményeknek, kivéve ha a kifejezések nem élelmiszerben vagy takarmányban található mezőgazdasági termékekre vonatkoznak, vagy egyértelmű módon nem hozhatók összefüggésbe az ökológiai termeléssel.

Nem használhatók továbbá a címkézésen vagy reklámban alkalmazott olyan kifejezések - beleértve a védjegyekben használt kifejezéseket is - vagy gyakorlatok, amelyek azt a látszatot keltve, hogy egy termék vagy annak összetevői eleget tesznek az e rendeletben megfogalmazott követelményeknek, a fogyasztót vagy a felhasználót félrevezethetik.

(3) Az (1) bekezdésben említett kifejezések nem használhatók olyan termék esetében, amelynek a címkézésén vagy reklámjában a közösségi rendelkezések értelmében fel kell tüntetni, hogy GMO-kat tartalmaz, GMO-kból áll vagy GMO-kból állították elő.

(4) A feldolgozott élelmiszer tekintetében az (1) bekezdésben említett kifejezések az alábbi esetekben használhatók:

a) a kereskedelmi megnevezésben, feltéve, hogy

- i. a feldolgozott élelmiszer megfelel a 19. cikknek;
 - ii. a mezőgazdasági eredetű összetevők legalább 95 tömegszázaléka ökológiai;
- b) kizárólag az összetevők felsorolásában, amennyiben az élelmiszer megfelel a 19. cikk (1) bekezdésének, valamint a 19. cikk (2) bekezdése a), b) és d) pontjának;
- c) az összetevők felsorolásában és a kereskedelmi megnevezéssel egy mezőben, feltéve, hogy
- i. a fő összetevő halászati vagy vadászati termék;
 - ii. olyan egyéb mezőgazdasági eredetű összetevőket tartalmaz, amelyek mindegyike ökológiai összetevő;
 - iii. az élelmiszer megfelel a 19. cikk (1) bekezdésének, valamint a 19. cikk (2) bekezdése a), b) és d) pontjának.

Az összetevők felsorolásában fel kell tüntetni, mely összetevők ökológiai jellegűek.

E bekezdés b) és c) pontja szerinti esetekben az ökológiai termelési módszerre vonatkozó hivatkozások kizárólag az ökológiai összetevőkkel kapcsolatban jelenhetnek meg, és az összetevők felsorolásában fel kell tüntetni az ökológiai összetevők teljes százalékos arányát a mezőgazdasági eredetű összetevők teljes mennyiségéhez képest.

A kifejezéseket és az előző albekezdésben említett százalékos arányt az összetevők felsorolásában szereplő egyéb jelzésekkel megegyező színben, méretben és betűtípussal kell feltüntetni.

(5) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az e cikknek való megfelelés biztosítására.

(6) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kiigazíthatja a mellékletben meghatározott kifejezések listáját.

24. cikk

Kötelező jelölések

(1) A 23. cikk (1) bekezdésében említett kifejezések használata esetén

a) a legutóbbi termelési vagy feldolgozási műveletet végző gazdasági szereplőnél végzett ellenőrzésekben illetékes ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervnek a 27. cikk (10) bekezdése szerinti kódszámát is fel kell tüntetni a címkézésén;

b) előre csomagolt élelmiszer esetében a 25. cikk (1) bekezdésében említett közösségi logót is fel kell tüntetni a csomagoláson;

c) a közösségi logó használata esetén a termék összetevőiként szolgáló mezőgazdasági nyersanyagok termesztési vagy tenyésztési helyét is meg kell jelölni a logóval azonos mezőben és adott esetben az alábbi formák egyikében:

- „EU-mezőgazdaság”, amennyiben a nyersanyagot az EU-ban termesztették vagy tenyésztették,
- „nem EU-mezőgazdaság”, amennyiben a nyersanyagot harmadik országban termesztették vagy tenyésztették,
- „EU-/nem EU-mezőgazdaság”, amennyiben a mezőgazdasági nyersanyagok egy részét a Közösségben, másik részét pedig valamely harmadik országban termesztették vagy tenyésztették.

Abban az esetben, ha a termék összetevőit képező valamennyi mezőgazdasági nyersanyagot ugyanazon országban termesztették vagy tenyésztették, a fent említett „EU” vagy „nem EU” megjelölés helyettesíthető vagy kiegészíthető az adott ország nevével.

A fent említett „EU” vagy „nem EU” megjelölés tekintetében csekély tömegű összetevők figyelmen kívül hagyhatók az esetben, ha a figyelmen kívül hagyott összetevők összmeny-nyisége nem haladja meg a mezőgazdasági eredetű nyersanyagok teljes tömegének 2 %-át.

A fent említett „EU” vagy „nem EU” megjelölést nem lehet a termék kereskedelmi megnevezésénél szembetűnőbb színben, méretben és betűtípussal feltüntetni.

A harmadik országokból behozott termékek esetében a 25. cikk

(1) bekezdésében említett közösségi logó és az első albekezdés-ben említett megjelölés használata fakultatív. Amennyiben azonban a 25. cikk (1) bekezdésében említett közösségi logó megjelenik a címkézésen, az első albekezdésben említett megjelölésnek is meg kell jelennie a címkézésen.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelöléseket feltűnő helyen kell elhelyezni úgy, hogy könnyen észrevehető, tisztán kiolvasható és letörölhetetlen legyen.

(3) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett jelölések megjelenítésére, megfogalmazására és méretére vonatkozóan külön kritériumokat határozhat meg.

25. cikk

Az ökológiai termelés jelölésére szolgáló logók

(1) Az ökológiai termelés jelölésére szolgáló közösségi logó használható az ezen rendeletben meghatározott követelményeknek megfelelő termékek címkézésén, megjelenítésén és reklámjában.

A közösségi logó nem használható az átállásban lévő termelésből származó termékek és élelmiszerek esetében a 23. cikk

(4) bekezdésének b) és c) pontja szerint.

(2) Az ezen rendeletben meghatározott követelményeknek megfelelő termékek címkézésén, megjelenítésén és reklámjában használhatók nemzeti és magánlogók.

(3) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban konkrét kritériumokat állapít meg a közösségi logó megjelenítése, összetétele, mérete és megtervezése tekintetében.

26. cikk

Különös címkézési követelmények

A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban különleges címkézési és az összetételt érintő követelményeket állapít meg az alábbiakra vonatkozóan:

- a) ökológiai takarmány;
- b) átállásban lévő termelésből származó, növényi eredetű termékek;
- c) vegetatív szaporítóanyag és vetőmag.

V. CÍM

ELLENŐRZÉSEK

27. cikk

Az ellenőrzési rendszer

(1) A tagállamok ellenőrzési rendszert hoznak létre, és kijelölik az e rendeletben megállapított kötelezettségek teljesítésének ellenőrzéséért felelős egy vagy több illetékes hatóságot a 882/2004/EK rendeletnek megfelelően.

(2) A 882/2004/EK rendeletben meghatározott feltételeken túlmenően az e rendelet szerint létrehozott ellenőrzési rendszernek magában kell foglalnia legalább a Bizottság által a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elfogadandó óvintézkedéseket és ellenőrzési intézkedéseket.

(3) E rendelet összefüggésében az ellenőrzések jellegét és gyakoriságát az e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelést illető szabálytalanságok és jogsértések

előfordulásának kockázatát vizsgáló értékelés alapján kell meghatározni. Mindenesetre valamennyi gazdasági szereplő esetében - kivéve a 28. cikk (2) bekezdése szerinti, kizárólag előre csomagolt termékekkel foglalkozó nagykereskedőket, valamint a végső fogyasztók vagy felhasználók részére árusító gazdasági szereplőket - évente legalább egyszer ellenőrizni kell, hogy eleget tesz-e a követelményeknek.

(4) Az illetékes hatóság:

a) ellenőrzési hatáskörét átruházhatja egy vagy több másik ellenőrző hatóságra. Az ellenőrző hatóságnak megfelelő garanciákat kell biztosítania a tárgyilagossággal és a pártatlansággal kapcsolatban, és a feladataik ellátásához szükséges képzett személyzettel és erőforrásokkal kell rendelkeznie;

b) az ellenőrzési feladatokat átruházhatja egy vagy több ellenőrző szervre. Ez esetben a tagállamoknak ki kell nevezniük az e szervek jóváhagyásáért és ellenőrzéséért felelős hatóságokat.

(5) Az ellenőrző hatóság kizárólag abban az esetben ruházhat át ellenőrzési feladatokat egy bizonyos ellenőrző szervre, ha a 882/2004/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülnek és különösen amennyiben:

a) az ellenőrző szerv által elvégzendő feladatok és az elvégzésükre vonatkozó feltételek pontos leírása rendelkezésre áll;

b) bizonyított, hogy az ellenőrző szerv:

i. a ráruházott feladatok elvégzéséhez szükséges szakértelemmel, felszereléssel és infrastruktúrával rendelkezik;

ii. elegendő létszámú és megfelelő képzéssel és tapasztalattal rendelkező személyzettel rendelkezik; és

iii. pártatlan és nem merül fel összeférhetetlenség a ráruházott feladatok elvégzése tekintetében;

c) az ellenőrző szerv teljesíti az EN 45011 európai szabványban vagy az ISO 65 „Terméktanúsítási rendszereket működtető szervezetekre vonatkozó általános követelmények” című útmutatónak az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában legutóbb közzétett változatában meghatározott követelményeket, és rendelkezik az illetékes hatóság jóváhagyásával;

d) az ellenőrző szerv - rendszeres jelleggel és valahányszor az illetékes hatóság erre igényt tart - tájékoztatja az illetékes hatóságot az elvégzett ellenőrzés eredményéről. Amennyiben az ellenőrzés eredménye az előírások be nem tartására vagy annak valószínűségére mutat rá, az ellenőrző szerv haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságot;

e) a hatáskört átruházó illetékes hatóság és az ellenőrző szerv között hatékony koordináció működik.

(6) Az (5) bekezdésben szereplő rendelkezéseken felül az illetékes hatóságnak az alábbi kritériumokat is szem előtt kell tartania az ellenőrző hatóság jóváhagyásakor:

a) a követendő, egységesített ellenőrzési eljárás, amely magában foglalja az ellenőrizendő gazdasági szereplőkre a szerv által követendő ellenőrzési intézkedések és óvintézkedések részletes leírását;

b) szabálytalanságok és/vagy jogsértések esetén az ellenőrző szerv által foganatosítandó intézkedések.

(7) Az illetékes hatóságok nem ruházhatják át az ellenőrző szervekre a következő feladatokat:

a) más ellenőrző szervek felügyelete és ellenőrzése;

b) a 22. cikkben említett kivételek engedélyezésének hatásköre, kivéve ha a Bizottság a 22. cikk (3) bekezdésével összhangban megállapított külön feltételekben erről rendelkezik.

(8) A 882/2004/EK rendelet 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban a meghatározott feladatokat az ellenőrző szervekre átruházó illetékes hatóságok szükség szerint megszervezik az ellenőrző szervek ellenőrzését vagy vizsgálatát. Ha egy ellenőrzés vagy vizsgálat eredményeképpen kiderül, hogy az ellenőrző szervek nem végzik el megfelelően a rájuk ruházott feladatokat, az átruházó illetékes hatóság visszavonhatja a feladat átruházását. Azonnal vissza kell vonni az átruházást abban az esetben, ha az ellenőrző szerv nem tesz kellő időben megfelelő helyreigazító intézkedéseket.

(9) A (8) bekezdésben foglalt rendelkezéseken felül az illetékes hatóságnak:

a) meg kell bizonyosodnia arról, hogy az ellenőrző szerv által elvégzett ellenőrzések objektívek és függetlenek;

b) ellenőriznie kell az ellenőrzések hatékonyságát;

c) meg kell állapítania valamennyi fellelt szabálytalanságot és jogsértést, valamint az alkalmazott kiigazító intézkedéseket;

d) vissza kell vonnia az adott szervekre vonatkozó jóváhagyást, amennyiben a szerv nem felel meg az a) és b) pontban említett követelményeknek, vagy már nem teljesíti az (5), illetve a (6) bekezdésben megjelölt kritériumokat vagy a (11), (12) és (14) bekezdésben meghatározott követelményeket.

(10) A tagállamok a (4) bekezdés szerinti valamennyi, ellenőrzési feladatokat ellátó ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervet kódszámmal látnak el.

(11) Az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervek lehetővé teszik az illetékes hatóságok számára az irodáikba és létesítményeikbe történő belépést, továbbá minden információt és segítséget megadnak, amelyet az illetékes hatóságok az e cikk szerinti kötelezettségeik teljesítéséhez szükségesnek tartanak.

(12) Az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervek biztosítják, hogy legalább a (2) bekezdésben említett óvintézkedéseket és ellenőrzési intézkedéseket alkalmazzák az ellenőrzésük alatt álló gazdasági szereplőkre.

(13) A tagállamok biztosítják, hogy a létrehozott ellenőrző rendszerek a 178/2002/EK rendelet 18. cikkével összhangban lehetővé tegyék valamennyi termék nyomonkövethetőségét a termelés, feldolgozás és forgalmazás minden szakaszában, különösen annak érdekében, hogy garanciát nyújtsanak a fogyasztók számára arra nézve, hogy az ökológiai termékeket az e rendeletben meghatározott követelményeknek megfelelően állították elő.

(14) Az ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervek legkésőbb minden év január 31-ig továbbítják az illetékes hatóságokhoz azon gazdasági szereplők listáját, akiknél/amelyeknél az előző év december 31-ig ellenőrzést végeztek. Az előző év során végzett ellenőrzési tevékenységekről minden év március 31-ig összefoglaló jelentést nyújtanak be.

28. cikk

Részvétel az ellenőrzési rendszerben

(1) Valamennyi, az 1. cikk (2) bekezdése szerinti terméket előállító, feldolgozó, tároló vagy harmadik országból importáló, illetve ilyen terméket forgalomba hozó gazdasági szereplő bármilyen termék ökológiaiként vagy ökológiáira való átállásban lévőként való forgalomba hozatala előtt köteles:

- a) értesíteni tevékenységéről azon tagállam illetékes hatóságait, amelyben a tevékenységet végzi;
- b) vállalkozását alávetni a 27. cikkben említett ellenőrzési rendszernek.

Az első albekezdés azon exportőrökre is alkalmazandó, akik az e rendeletben meghatározott termelési szabályoknak megfelelően előállított termékeket exportálnak.

Ha egy gazdasági szereplő harmadik félnek bármely tevékenységet alvállalkozásba kiad, e gazdasági szereplőre ettől függetlenül vonatkoznak az a) és b) pontban említett követelmények, az alvállalkozásba kiadott tevékenységek pedig az ellenőrzési rendszer hatálya alá tartoznak.

(2) A tagállamok e cikk alkalmazása alól mentesíthetik azon gazdasági szereplőket, akik/amelyek közvetlenül a végső fogyasztó vagy végfelhasználó részére értékesítik a termékeket, feltéve, hogy ezeket a termékeket nem maguk állítják elő, dolgozzák fel vagy tárolják az értékesítés helyével nem összefüggő helyen, vagy ezeket a termékeket nem harmadik országból hozzák be, vagy e tevékenységeket nem adták ki harmadik félnek alvállalkozásba.

(3) A tagállamok kinevezik azon hatóságot vagy jóváhagyják azon szervet, amely az értesítés átvételéért felelős.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy bármely olyan gazdasági szereplő, aki/amely ezen rendelet szabályait betartja, és az ellenőrzési költségekhez történő hozzájárulásként méltányos díjat fizet, jogosult legyen az ellenőrzési rendszer alá tartozni.

(5) Az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervek az ellenőrzésük alá tartozó gazdasági szereplők nevét és címét tartalmazó aktualizált listát vezetnek. Ezt a listát az érdekelt felek részére hozzáférhetővé kell tenni.

(6) A Bizottság, a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban végrehajtási szabályokat fogad el, hogy részletekkel szolgáljon az e cikk (1) bekezdésében említett értesítési és benyújtási eljárással kapcsolatosan, különös tekintettel az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett értesítésben foglalt információra.

29. cikk

Írásbeli igazolás

(1) A 27. cikk (4) bekezdésében említett ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervek írásbeli igazolást adnak ki minden olyan gazdasági szereplő részére, akinek/amelynek tevékenysége ellenőrzésük hatálya alá tartozik, és aki/amely e tevékenysége tekintetében teljesíti az ebben a rendeletben megállapított követelményeket. Az írásbeli igazolás lehetővé teszi legalább a gazdasági szereplő, a terméktípus vagy termékszáma, valamint az érvényességi idő azonosítását.

(2) A gazdasági szereplő ellenőrzi beszállítói írásbeli igazolásait.

(3) Az (1) bekezdésben említett írásbeli igazolás formáját a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, az elektronikus tanúsítvány előnyeinek figyelembevételével készítik el.

30. cikk

Intézkedések jogsértések és szabálytalanságok esetén

(1) Amennyiben az e rendeletben megállapított követelményeknek való megfelelés tekintetében szabálytalanságot állapítanak meg, az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szerv gondoskodik arról, hogy a címkézésen és a reklámozásban az ökológiai előállítási módszerre ne történjen utalás a szabálytalanság által érintett teljes tételre vagy gyártási sorozatban, amennyiben ez arányos a megsértett követelmény jelentőségével és a szabálytalan cselekedetek jellegével és különleges körülményeivel.

Amennyiben súlyos vagy tartós hatást kiváltó jogsértés megállapítására kerül sor, az ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szerv az érintett gazdasági szereplőt a tagállam illetékes hatóságával egyeztetett időtartamra eltiltja a címkézésben és a reklámozásban az ökológiai termelési módszerre utaló termékek forgalmazásától.

(2) Egy termék ökológiai minőségét befolyásoló szabálytalanságokról vagy jogsértésekről az érintett ellenőrző szervezeteknek, ellenőrző hatóságoknak, illetékes hatóságoknak és az érintett tagállamoknak azonnal tájékoztatniuk kell egymást, és adott esetben a Bizottságot.

A tájékoztatás szintje a megállapított szabálytalanság vagy jogsértés súlyosságától és mértékétől függ.

A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az ilyen tájékoztatás formáját és módját illetően előírásokat állapíthat meg.

31. cikk

Információcsere

Megfelelően indokolt kérelemre, ahol ez annak a garántálása érdekében szükséges, hogy egy termék e rendelet előírásainak megfelelően készült, az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervezetek az ellenőrzésük eredményére vonatkozó lényeges információkat más illetékes hatóságokkal, ellenőrző hatóságokkal vagy ellenőrző szervezetekkel megoszthatják. A fenti információkat saját kezdeményezésre is megoszthatják egymással.

VI. CÍM

HARMADIK ORSZÁGOKKAL FOLYTATOTT KERESKEDELEM

32. cikk

Megfelelő termékek behozatala

(1) Harmadik országból behozott terméket ökológiaként akkor lehet forgalomba hozni a Közösség piacán, ha:

a) a termék megfelel a II., III. és IV. címben meghatározott rendelkezéseknek, valamint az előállítását befolyásoló, e rendelet alapján elfogadott végrehajtási szabályoknak;

b) a (2) bekezdésnek megfelelően elismert ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szerv valamennyi gazdasági szereplőt - az exportőröket is beleértve - ellenőrizte;

c) az érintett gazdasági szereplők bármikor a 29. cikk szerinti, a b) pontban említett ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szerv által kiadott olyan dokumentációval tudnak szolgálni az importőrök vagy a nemzeti hatóságok számára, amely lehetővé teszi az utolsó műveletet végrehajtó gazdasági szereplő meghatározását, valamint lehetővé teszi annak ellenőrzését, hogy az említett szereplő megfelel-e az a) és b) pont rendelkezéseinek.

(2) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elismeri a harmadik országokban ellenőrzések elvégzésére és az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett írásbeli igazolás kiadására illetékes, az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett ellenőrző hatóságokat és ellenőrző szerveket - a 27. cikkben említett ellenőrző hatóságokat és ellenőrző szerveket is beleértve -, és összeállítja ezen ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervek jegyzékét.

Az ellenőrző szervek teljesítik az EN 45011 európai szabványban vagy az ISO 65 „Terméktanúsítási rendszereket működtető szervezetekre vonatkozó általános követelmények” című útmutatónak az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában legutóbb közzétett változatában meghatározott követelményeket. Az akkreditációs szerv rendszeres helyszíni értékelésnek, felügyeletnek és többéves újraértékelésnek veti alá az ellenőrző szervek tevékenységét.

Az elismerés iránti kérelmek elbírálása során a Bizottság felkéri az ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervet, hogy minden szükséges tájékoztatást adjon meg. A Bizottság szakértőket is megbízhat azzal a feladattal, hogy a helyszínen vizsgálják meg a termelési szabályokat és az érintett ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szerv által a harmadik országban végrehajtott ellenőrzési tevékenységeket.

Az elismert ellenőrző szervek rendelkezésre bocsátják az akkreditációs szerv vagy - adott esetben - az illetékes hatóság által az ellenőrző szervek tevékenységének rendszeres helyszíni értékeléséről, felügyeletéről és többéves újraértékeléséről szóló értékelő jelentéseket.

Az elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervek elismerésének az értékelő jelentések alapján történő rendszeres felülvizsgálata révén a Bizottság a tagállamok segítségével biztosítja az elismert ellenőrző hatóságok és szervek megfelelő felügyeletét. A felügyelet jellegét annak értékelése alapján kell meghatározni, hogy mekkora a szabálytalanságok vagy az ezen rendeletben megállapított rendelkezések megsértésének a kockázata.

33. cikk

Egyenértékű garanciákat nyújtó termékek behozatala

(1) Harmadik országból behozott terméket akkor is forgalomba lehet hozni ökológiai címkével ellátva a Közösség piacán, ha:

a) a terméket a III. és IV. címben említett termelési szabályokkal egyenértékű termelési szabályoknak megfelelően állították elő;

b) a gazdasági szereplőkre az V. címben említett ellenőrzési intézkedésekkel azonos hatékonyságú ellenőrzési intézkedések vonatkoznak, és ezeket az ellenőrzési intézkedéseket folyamatosan és eredményesen alkalmazzák;

c) a gazdasági szereplők az érintett termék harmadik országbeli előállításának, készítésének és forgalmazásának valamennyi szakaszában alávették tevékenységüket egy, a (2) bekezdésnek megfelelően elismert ellenőrzési rendszernek, vagy a (3) bekezdésnek megfelelően elismert ellenőrző hatóságnak vagy ellenőrző szervnek;

d) a termék ellenőrzési tanúsítvánnyal rendelkezik, amelyet a harmadik ország (2) bekezdésnek megfelelően elismert illetékes hatósága, ellenőrző hatósága vagy ellenőrző szerve, vagy a (3) bekezdésnek megfelelően elismert ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szerv bocsátott ki, és amely igazolja, hogy a termék megfelel az e bekezdésben meghatározott feltételeknek.

Az ebben a bekezdésben említett tanúsítvány eredeti példánya kíséri az árukat az első címzett telephelyére; ezt követően az importőr legalább két évig biztosítja az ellenőrző hatóság vagy az ellenőrző szerv részére a tanúsítványhoz való hozzáférést.

(2) A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elismerheti azokat a harmadik országokat, amelyek termelési rendszerei megfelelnek a II., a III. és a IV. címben megállapított elveknek és termelési szabályoknak, és amelyek ellenőrzési intézkedéseinek hatékonysága azonos az V. címben megállapított ellenőrzési intézkedések hatékonyságával, és jegyzéket állít össze ezen országokról. Az egyenértékűség elbírálásakor figyelembe kell venni a *Codex Alimentarius* CAC/GL 32 iránymutatásait.

Az elismerés iránti kérelmek elbírálása során a Bizottság felkéri a harmadik országot, hogy minden szükséges tájékoztatást adjon meg. A Bizottság szakértőket bízhat meg azzal a feladattal, hogy a helyszínen vizsgálják meg az érintett harmadik ország termelési szabályait és ellenőrzési intézkedéseit.

Az elismert harmadik országok minden év március 31-ig rövid éves jelentést juttatnak el a Bizottság részére az adott harmadik országban bevezetett ellenőrzési intézkedések végrehajtásáról és betartásáról.

Az elismert harmadik országok elismerésének az ezen éves jelentésekben szereplő információk alapján történő rendszeres felülvizsgálata révén a Bizottság a tagállamok segítségével biztosítja az elismert harmadik országok megfelelő felügyeletét. A felügyelet jellegét annak értékelése alapján kell meghatározni, hogy mekkora a szabálytalanságok vagy az ezen rendeletben megállapított rendelkezések megsértésének a kockázata.

(3) Azon termékek esetében, amelyek behozatalára nem a 32. cikk értelmében és nem a (2) bekezdés szerint elismert harmadik országból kerül sor, a Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban elismerheti azon ellenőrző hatóságokat és ellenőrző szerveket - a 27. cikkben említett ellenőrző hatóságokat és ellenőrző szerveket is beleértve -, amelyek harmadik országokban illetékesek az e cikk (1) bekezdése céljából ellenőrzések elvégzésére és tanúsítványok kiadására, és összeállíthatja ezen ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervek jegyzékét. Az egyenértékűség elbírálásakor figyelembe kell venni a *Codex Alimentarius* CAC/GL 32 iránymutatásait.

A Bizottság megvizsgál minden, elismerés iránti kérelmet, amelyet egy harmadik országbeli ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szerv nyújtott be.

Az elismerés iránti kérelmek elbírálása során a Bizottság felkéri az ellenőrző hatóságot vagy ellenőrző szervet, hogy minden szükséges tájékoztatást adjon meg. Az ellenőrző szerv vagy az ellenőrző hatóság tevékenysége akkreditációs szerv vagy - adott esetben - illetékes hatóság általi rendszeres helyszíni értékelés, felügyelet és többéves újraértékelés tárgyát képezi. A Bizottság szakértőket is megbízhat azzal a feladattal, hogy a helyszínen vizsgálják meg a termelési szabályokat és az érintett ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szerv által a harmadik országban végrehajtott ellenőrzési intézkedéseket.

Az elismert ellenőrző szervek rendelkezésre bocsátják az akkreditációs szerv vagy - adott esetben - az illetékes hatóság által az ellenőrző szervek tevékenységének rendszeres helyszíni értékeléséről, felügyeletéről és többéves újraértékeléséről szóló értékelő jelentéseket.

Az elismert ellenőrző hatóságok és ellenőrző szervek elismerésének ezen értékelő jelentések alapján történő rendszeres felülvizsgálata révén a Bizottság a tagállamok segítségével biztosítja az elismert ellenőrző hatóságok és szervek megfelelő felügyeletét. A felügyelet jellegét annak értékelése alapján kell meghatározni, hogy mekkora a szabálytalanságok vagy az ezen rendeletben megállapított rendelkezések megsértésének a kockázata.

VII. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Ökológiai termékek szabad mozgása

(1) Az illetékes hatóságok, az ellenőrző hatóságok és az ellenőrző szervek a termelési móddal, a címkézéssel, illetve a termelési mód bemutatásával kapcsolatos okokból nem tilthatják meg és nem korlátozhatják egy másik tagállamban található másik ellenőrző hatóság vagy ellenőrző szerv által ellenőrzött ökológiai termékek forgalmazását, amennyiben azok eleget tesznek az e rendeletben foglalt követelményeknek. Az e rendelet V. címében előírtakon felül további ellenőrzések és pénzügyi terhek nem rendelhetők el.

(2) A tagállamok területükön alkalmazhatnak az ökológiai növénytermesztésre és állattartásra vonatkozó szigorúbb szabályokat is, amennyiben ezek a szabályok a nem ökológiai termelésre is vonatkoznak, továbbá amennyiben azok megfelelnek a közösségi jognak és nem tiltják vagy akadályozzák az érintett tagállam területén kívül előállított ökológiai termékek forgalomba hozatalát.

35. cikk

A Bizottság tájékoztatása

A tagállamok rendszeresen eljuttatják a következő információkat a Bizottsághoz:

- a) az illetékes hatóságok neve és címe, adott esetben kódszámuk és az általuk alkalmazott megfelelőségi jelek;
- b) az ellenőrző hatóságok és szervek, valamint kódszámuk jegyzéke és adott esetben az általuk alkalmazott megfelelőségi jelek. A Bizottság rendszeresen közzéteszi az ellenőrző hatóságok és szervek jegyzékét.

36. cikk

Statisztikai információ

A tagállamok továbbítják a Bizottságnak az e rendelet végrehajtásához és nyomon követéséhez szükséges statisztikai információkat. A szükséges statisztikai információkat a közösségi statisztikai program keretében kell meghatározni.

37. cikk

Ökológiai termeléssel foglalkozó bizottság

- (1) A Bizottságot az ökológiai termeléssel foglalkozó szabályozási bizottság segíti.
- (2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében meghatározott időtartam három hónap.

38. cikk

Végrehajtási szabályok

A Bizottság a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, és a II. címben megállapított célkitűzésekre és elvekre is figyelemmel e rendelet alkalmazására vonatkozóan részletes szabályokat állapít meg. Ezek közé tartoznak különösen a következők:

a) a III. címben meghatározott termelési szabályokra vonatkozó részletes szabályok, különös tekintettel a gazdasági szereplők által betartandó különleges követelményekre és feltételekre;

b) a IV. címben meghatározott címkézési szabályokra vonatkozó részletes szabályok;

c) az V. címben megállapított ellenőrzési rendszerre vonatkozó részletes szabályok, különös tekintettel a minimum ellenőrzési követelményekre, a felügyeletre és az ellenőrzésre, a feladatok magán ellenőrző szervekre történő átruházásának különleges kritériumaira, az ilyen szervek jóváhagyásának és visszahívásának feltételeire, valamint a 29. cikkben említett írásbeli igazolásra;

d) a VI. címben megállapított, harmadik országokból történő behozatal szabályaira vonatkozó részletes szabályok, különös tekintettel a harmadik országok és ellenőrző szervek 32. és 33. cikk szerinti elismerésével kapcsolatos feltételekre és követendő eljárásokra, beleértve az elismert harmadik országok és ellenőrző szervek jegyzékének közzétételét, valamint a 33. cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett tanúsítványt is, figyelembe véve az elektronikus tanúsítvány előnyeit is;

e) a 34. cikkben meghatározott, az ökológiai termékek szabad mozgásával összefüggő részletes szabályok, valamint a 35. cikkben megállapított, a Bizottság részére történő információtovábbításra vonatkozó részletes szabályok.

39. cikk

A 2092/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezése

(1) A 2092/91/EGK rendelet 2009. január 1-jétől kezdődően hatályát veszti.

(2) A hatályon kívül helyezett 2092/91/EGK rendeletre való hivatkozást az e rendeletre való hivatkozásként kell értelmezni.

40. cikk

Átmeneti intézkedések

A 2092/91/EGK rendelet által megállapított szabályokról az e rendeletre való áttérés megkönnyítése érdekében - amennyiben szükséges - intézkedéseket kell elfogadni a 37. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban.

41. cikk

Jelentéstétel a Tanács részére

(1) A Bizottság 2011. december 31-ig jelentést nyújt be a Tanács részére.

(2) A jelentés felülvizsgálja különösen az ezen rendelet alkalmazása során nyert tapasztalatokat és elsősorban az alábbi kérdéseket vizsgálja:

a) a rendelet hatálya és különösen a közétkeztetésben működő gazdasági szereplők által készített ökológiai élelmiszerek;

b) a GMO-k használatának tilalma - beleértve a nem GMO-k felhasználásával előállított termékek rendelkezésre állását -, az eladói igazolás és a meghatározott tűrési küszöbértékek, valamint ezeknek az ökológiai ágazatra gyakorolt hatása;

c) a belső piac és az ellenőrzési rendszer működése és különösen annak értékelése, hogy az alkalmazott gyakorlatok nem vezetnek-e tisztességtelen versenyhez vagy akadályokhoz az ökológiai termékek előállítására és forgalmazására tekintetében.

(3) A Bizottság adott esetben megfelelő javaslatokkal egészíti ki a jelentést.

42. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Amennyiben bizonyos állatfajokra, vízi növényekre és mikro-algákra vonatkozóan nem állapítottak meg részletes termelési szabályokat, a 23. cikkben meghatározott címkézési szabályokat és az V. címben meghatározott ellenőrzési szabályokat kell alkalmazni. A részletes termelési szabályok rendeletbe foglalásáig a nemzeti szabályokat, vagy azok hiányában a tagállamok által elfogadott vagy elismert magán feltételrendszereket kell alkalmazni.

Ezt a rendeletet 2009. január 1-jétől kell alkalmazni.

A 24. cikk (1) bekezdésének b) és c) pontját azonban 2010. július 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Luxembourgban, 2007. június 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

S. GABRIEL

MELLÉKLET

A 17. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT KIFEJEZÉSEK

BG: биологичен.

ES: ecológico, biológico.

CS: ekologické, biologické.

DA: økologisk.

DE: ökologisch, biologisch.

ET: mahe, ökoloogiline.

EL: βιολογικό.

EN: organic.

FR: biologique.

GA: orgánach.

IT: biologico.

LV: bioloģisks, ekoloģisks.

LT: ekologiškas.

LU: biologesch.

HU: ökológiai.

MT: organiku.

NL: biologisch.

PL: ekologiczne.

PT: biológico.

RO: ecologic.

SK: ekologické, biologické.

SL: ekološki.

FI: luonnonmukainen.

SV: ekologisk.